ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ
28
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1932

ΕΤΟΣ 7ον | ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1872 | ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ—ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Σ. ΜΥΡΙΒΗΛΗ - Θ. ΛΕΦΚΙΑ | ΓΡΑΦΕΙΑ Κ. ΑΓΟΡΑ— ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

ΠΟΣΟΝ Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΕΙΝΕ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΣ!

Καυγᾶς τρικούβερτος ξέσπασε μεταξὺ τῶν δύο ἐγχωρίων βενιζελικῶν συναδέλφων περὶ τοῦ πῶς καὶ πόσον — ἄρα γε; — εὐθύνεται ἡ κυβέρνησις τῶν «ἐμποροβιομηχανικῶν συμφερόντων» διὰ τὸ ἀχαρακτήριστον νομοθετικὸν ἐξάμβλωμα τῆς δῆθεν προστασίας τοῦ λαδιοῦ. Ἡ μία, βενιζελικὴ μὲν ἀλλὰ ἐξωκυβερνητικὴ ἐφημερὶς, ἐπιρίπτει τὰ βάρη τῶν εὐθυνῶν «ὁλοσούμπιτα» εἰς τὴν ῥάχην τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ συνεργάτου του κ. Παπανδρέου, εὑρίσκουσα τρόπον τινὰ εἰς τὴν πολεμικὴν αὐτὴν μίαν διέξοδον ἐκδικητικοῦ πάθους, ἀπορρέοντος ἐκ τῶν ὅσων ἔπαθε καὶ ἐδοκίμασε δυσαρέστων, ὁ ἤδη ἐν ἀφανείᾳ διάγων τὰς ἡμέρας του πρώην εὐκλεὴς ὁδοποιὸς κ. Βύρων Καριπαναγιώτης. Ἡ ἄλλη, βενιζελικὴ καὶ αὐτή, ἀλλὰ ἐσωκυβερνητικὴ ἐφημερὶς, ἀγωνιζομένη, χάριν τοῦ δημοσιογραφικοῦ γοήτρου, νὰ λέγει τὰ σῦκα σῦκα, καὶ τὴν σκάφην σκάφην, ἀνομολογεῖ μὲν ὅτι τὸ βενιζελικὸν νομοθετικὸν κατόρθωμα ὑπὲρ — ἢ κατὰ — τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ἦταν ὅτι χειρότερον μποροῦσε νὰ προσδοκοῦν οἱ ἐλαιοπαραγωγοὶ ὕστερα ἀπὸ τόσον πλουσίας καὶ πλαδαρὰς προμετεκλογικὰς ὑποσχέσεις, ἐπιζητεῖ, ὅμως, νὰ ἀνεύρει παραλλήλως — ἐκεῖ ὅπου φεῦ, δὲν ὑπάρχουν! — κάποια ἐπιχειρήματα ἔστω καὶ ἀμυδρῶς πειστικὰ, διὰ νὰ περισώσει εἰς τὴν λεσβιακὴν ἀντίληψιν, τὴν ἐπαρκῶς δημιουργηθεῖσαν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ἐκδότης ὑπουργὸς, αὐτοχειροτόνητος ἐφευρέτης τῆς περιφήμου «πολιτικῆς τοῦ ἐλαίου» δὲν ἐπρόδωσε πράγματι τὰ συμφέροντα τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν, καθ' ὃν τρόπον ὑποδηλοῦν καὶ διακηρύττουν ὡμὰ καὶ ξεκάθαρα τὰ «γεγονότα».

Ὁ καυγᾶς αὐτὸς, ἀστεῖος κατὰ βάθος καὶ κατὰ πλάτος, διεξάγεται ἀνενοχλήτως ἐνώπιον ἑνὸς λαοῦ ποὺ δὲν τολμᾶ πλέον οὔτε νὰ ὁμιλήσει, οὔτε νὰ ἐκφρασθεῖ διὰ νοημάτων, ἑνὸς λαοῦ ἐπαρχιακοῦ βυθισμένου εἰς τὴν χειροτέραν ἀπόγνωσιν τὴν ὁποίαν ὁσημέραι καθιστᾶ περισσότερον μαύρην καὶ παγερὴν ἡ ὀγκουμένη δυστυχία του, ἑνὸς λαοῦ ὁ ὁποῖος ἐὰν κατόρθωνε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ συνέλθει ἀπὸ τὸ βύθος τῆς ἀπελπισίας του θὰ ἔδιδε, μὲ ὑψωμένας τὰς παλάμας καὶ μὲ ἀνοικτοὺς τεταμμένους τοὺς δακτύλους, νὰ ἐννοήσουν ἀμφότεραι αἱ δεινῶς συμπλακεῖσαι βενιζελικαὶ ἀλεκτορίδες πόσον ἡ... εὐγνωμοσύνη του καὶ πρὸς τὸν «ἐσωκυβερνητικὸν» καὶ πρὸς τὸν «ἐξωκυβερνητικὸν» βενιζελισμὸν εἶνε μεγάλη καὶ ἀπεριόριστος!

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ

ΠΩΣ ΡΕΚΛΑΜΑΡΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ

Σ' ἕνα ἀγγλικὸ περιοδικὸ δημοσιεύθηκε ἡ ἑξῆς ρεκλάμα, ποὺ σᾶς παραθέτουμε γιὰ νὰ δῆτε πῶς διαφημίζουν οἱ Ἄγγλοι. Ἡ ρεκλάμα ἀρχίζει μ' ἕνα κομμάτι τῆς Ἁγίας Γραφῆς:

«Ὅταν ὁ Ἰωσὴφ εἶδε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας των καὶ ἐπὶ μακρὸν ἠσπάζετο αὐτοὺς περιπαθῶς.

» Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς: Πῶς ἔχει ὁ πατήρ μου Ἰακώβ;

» Καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, ὅτι καλῶς ἔχει.

» Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ: Ἔχει ἀκόμα καλὴν ὄρεξιν;

» Καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ: Βέβαια γιατὶ κάθε μέρα τρώει στὸ «Κοσμοπολιτικὸν Ξενοδοχεῖον», ὅπου μὲ δυὸ μόνο σελλίνια ἔχει ποικιλία ἐξαιρέτων φαγητῶν ποὺ εἶνε τὰ καλλίτερα ἀπ' ὅσα φτιάνονται σ' ὅλη τὴ Μεγάλη Βρεττανία».

Ἀλλὰ ἀκόμη, πρωτοτυπώτερη ρεκλάμα εἶνε ἡ κατωτέρω ποὺ χρωσιᾶ τὴν ἐπιτυχία της στὸν... μακάβριο τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἔγινε.

Στὴν Καλκούττα ἕνας κακοῦργος καταδικάστηκε σὲ θάνατο, γιὰ δεκάδες φόνων καὶ ληστειῶν. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνει ἡ ἐκτέλεσή του, κόσμος πολὺς συγκεντρώθηκε στὴν ὡρισμένη θέση ἀπ' ὅλες τὶς ἄκρες τῆς πόλεως γιὰ νὰ παρακολουθήσει. Ὁ δήμιος τοῦ φόρεσε τὴ στολὴ ποὺ ὁρίζει ὁ νόμος κι' ἦταν ἕτοιμος νὰ δέσει τὰ χέρια τοῦ καταδίκου, ὅταν ἕνας κύριος φτάνει βιαστικὸς καὶ δείχνει ἕνα ἔγγραφο τοῦ κυβερνήτου ποὺ τοῦ ἔδινε τὴν ἄδεια νὰ μιλήσει ἰδιαιτέρως μὲ τὸν ληστὴ ἐπὶ ἕνα τέταρτο. Ὁ δήμιος τραβήχτηκε λίγο παράμερα κι' οἱ δυὸ ἄντρες συζητήσανε σιγά. Στὸ τέλος ὁ καταδίκος λέει στὸν ἄλλον:

— Θὰ κάμω ὅ,τι μοῦ λέτε, ἀλλὰ νὰ μοῦ ὁρκιστῆτε πῶς οἱ συγγενεῖς μου θὰ πάρουν ἀπὸ σᾶς τὶς χίλιες λίρες.

— Τὸ ὁρκίζομαι στὴν Ἁγία Γραφή.

Ὁ κύριος ἀπομακρύνθηκε κι' ὁ δήμιος πλησίασε, ἔδεσε τὰ χέρια τοῦ καταδίκου καὶ τὸν ὡδήγησε στὸ ἰκρίωμα. Ὁ νόμος ὅμως δίνει στοὺς καταδικασμένους σὲ θάνατο τὸ δικαίωμα νὰ ποῦν δυὸ λόγια στοὺς θεατὲς τὴν τελευταία τους στιγμὴ κι' ὁ κατάδικος ἔκαμε χρῆσι τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ καὶ φώναξε, μὲ καθαρὴ καὶ δυνατὴ φωνή:

— Ἀκοῦστε ὅλοι τί θὰ σᾶς πῶ. Τὴν καλλίτερη σοκολάτα πουλοῦν στὸ Πικαντίλλυ τοῦ Λονδίνου οἱ κύριοι Οὐίλλιαμσον Κέννεντυ ἔντ κόμπανυ!

Τὴν ἄλλη μέρα ὅλες οἱ ἐφημερίδες τῆς Καλκούττας ἀνέφεραν τὸ γεγονὸς καὶ σὲ λίγες ἑβδομάδες τὸ ὄνομα τοῦ οἴκου ἔγινε γνωστὸ στὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερική.

Νὰ καὶ μιὰ πρωτότυπη δήλωσις: Σ' ἕνα καμπαρὲ τοῦ Ριμπεράκ ὑπάρχει ἡ ἑξῆς περίεργη δήλωσις τοῦ καταστηματάρχου: «Πελάτη! ἔχε ὑπ' ὄψει σου ὅτι: 4 ποτήρια κάνουν μιὰ λίτρα, καὶ δυὸ λίτρες μιὰ ζάλη. Δυὸ ζάλες φέρνουν μιὰ λογομαχία καὶ μιὰ λογομαχία, ἕναν καυγᾶ. Ἕνας καυγᾶς φέρνει μιὰ συμπλοκὴ καὶ μιὰ συμπλοκὴ φέρνει δυὸ ἀστυφύλακες. Ἕνας ἐρηνοδίκης ἕνας γραμματεὺς καὶ ἕνας κλητῆρας φέρνουν ἕνα πρόσημο ἢ μερικὲς μέρες φυλακή, καὶ ἐπὶ πλέον τὰ ἔξοδα τῆς δίκης. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν πλέον μπορεῖς νὰ ἔρθεις, νὰ πιεῖς ἓν μέτρο, νὰ πληρώσεις τίμια, νὰ φύγεις φιλικά, καὶ νὰ ἐπιστρέψεις στὸ σπίτι σου ἥσυχος»!

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΠΕΡΙΕΡΓΑ—ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Μὲ τὸν ἐφετεινὸ πρωτοφανῆ χειμῶνα ἡ Βουλγαρία ὑπέστη τὰ πάνδεινα ἀπτοῦς... λύκους. Ἡ ἐφημερὶς τῆς Σόφιας «Μίρ» γράφει πῶς κατὰ τὸ ἐλάχιστον ὅριον ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουν σήμερα στὴ Βουλγαρία 90.000 λύκοι. Οἱ καταστροφὲς ποὺ προκαλοῦν οἱ λύκοι στὰ αἰγοπρόβατα τῆς Βουλγαρίας, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἰδίας ἐφημερίδος ἀνέρχονται σὲ 125 ἑκατομμύρια φράγκα τὸ χρόνο. 400 χιλιάδες κτήνη πρόβατα, κατσίκια, βώδια, γελάδες, ἄλογα, ὑπολογίζεται ὅτι κάθε χρόνο χρησιμεύουν γιὰ διατροφὴ τῶν ἀγριμιῶν αὐτῶν.

=§=

Ἕνα κατάστημα γυναικείων φορεμάτων τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα, ἠναγκάσθη ἐφέτος νὰ κλείσει. Ἡ διευθύντριά του, δικαιολογοῦσα τὸ κλείσιμο, κρέμασε στὴν πόρτα τὴν ἀκόλουθη ἐπιγραφή: «Τὸ κατάστημα κλείει καὶ διαλύεται διότι ἡ Β' Οἰκονομικὴ Ἐφορεία μᾶς ἀπεστράγγισε δι' ἐξοντωτικῆς φορολογίας.»

=§=

Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἀνέθεσε στὸν Ἰταλὸ ἀρχιτέκτονα Μαραγκόνιτην ἐπισκευὴ τῆς Ἁγιᾶς Σοφιᾶς στὴν Κωνσταντινούπολη. Ὁ Μαραγκόνι ἐπεσκεύασε ἐπιτυχῶς καὶ τὸν περίφημο ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῆς Βενετιᾶς καὶ γι' αὐτὸ τὸν προτίμησαν οἱ Τοῦρκοι. Ἡ ἐπισκευὴ τῆς Ἁγίας Σοφιᾶς θὰ εἶνε γενική. Ἀπὸ τὰ θεμέλια ἕως τὸ θόλο μὲ τὰ μωσαϊκά.

=§=

Σ αυροφορία στὴ Γαλλία ὑπὲρ τοῦ... σκόρδου! Οἱ Βουλευταὶ τῆς νοτίου Γαλλίας ζητοῦν νὰ ληφθοῦν μέτρα γιὰ τὴν προστασία καὶ προαγωγὴ τοῦ σκόρδου τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ἐξαίρετο ἀντισηπτικὸν, τονωτικὸν τῆς καρδιᾶς καὶ φάρμακο κατὰ τῶν ἐχινοκόκκων καὶ τῆς ὑψηλῆς πιέσεως τοῦ αἵματος.

=§=

Οἱ βασιλιάδες τῆς Βουλγαρίας εἶνε οἱ φτωχότεροι ἀπὸ τὸ διασωζόμενον ἐν ἐνεργείᾳ «εἶδος» τους. Οἱ Βούλγαροι, ἀντίθετα πρὸς ἄλλους βασιλοκρατουμένους λαούς, φρόντισαν νὰ μὴν ἀφήσουν ἀπλοχωριὰ στοὺς βασιλιάδες τους νὰ λύσουν τὸ οἰκονομικό τους πρόβλημα μιὰ καὶ καλά. Ἔτσι ὁ δυστυχισμένος Βόρις, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ τὸ γάμο του δὲν ἔκαμε σπουδαῖα πράγματα στὸ οἰκονομικὸ ἐπίπεδο, βρίσκεται πολλὲς φορὲς σὲ τραγικὴ ἀδυναμία νὰ ἀντεπεξέλθει στοὺς λογαριασμοὺς καὶ αὐτῶν τῶν προμηθευτῶν τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φουρνάρηδων καὶ κρεοπωλῶν. Αὐτὰ ἀποκαλύπτει μιὰ ἐγγλέζικη ἐφημερίδα καὶ ἂν θέλετε τὰ.. πιστεύετε.

=§=

Διετύπωσαν λοιπὸν καὶ οἱ ζητιάνοι αἰτήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν! Ὠργανώθησαν κι' αὐτοὶ σὲ σύλλογο καὶ πανελλήνιο ὁμοσπονδία ἀπέκτησαν προεδρεία καὶ προχθὲς εἶχαν εἰς τὰς Ἀθήνας συνέλευση εἰς τὴν ὁποίαν διετύπωσαν τὰ αἰτήματά τους. Καὶ ξεύρετε τί αἰτήματα; Ἐπειδὴ θέλουν νὰ τοὺς ἀπαγορεύσουν τὴ ζητιανιὰ ζητοῦν ἢ ἄρση τῆς ἀπαγορεύσεως ἢ ἀποζημίωση μὲ ἐφάπαξ εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν καὶ τακτικὴ ἀποζημίωση δύο χιλιάδων δραχμῶν τὸ μῆνα! Τὰ αἰτήματά τους αὐτὰ τὰ χαρακτηρίζουν μάλιστα καὶ πολὺ μέτρια γιατὶ ἀποδεικνύουν ὅτι ἕνας καλὸς ζητιάνος στὴν Ἀθήνα κερδίζει τριακόσιες δραχμὲς τὴν ἡμέρα!

=§=

Νέα ἐπιδημία γρίππης παρουσιάσθηκε πάλιν, τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν ἐγγλέζικη καὶ ὄχι ἱσπανική. Ἡ ἐγγλέζικη αὐτὴ γρίππη εἶνε ἐντελῶς νέας μορφῆς καὶ δὲ μοιάζει μὲ καμμιὰ ποικιλία ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἔχουν ἐμφανισθεῖ ὡς τώρα. Προσβάλλει τὸ λάρυγγα, δημιουργεῖ ἐπίμονο βῆχα καὶ ἔχει καταρρηκτικὰ φαινόμενα σ' ὅλο τὸν ὀργανισμό. Τέλος προκαλεῖ ἐρεθισμὸ στὴν σκωληκοειδῆ ἀπόφυση καὶ δημιουργεῖ; ἐπὶ τὸ πλεῖστον σκωληκοειδίτιδες! Ἀφοῦ μᾶς τὴν παρουσιάζουν ἔτσι οἱ ἐγγλέζικες ἐφημερίδες τὴν καινούρια αὐτὴ γρίππη προσθέτουν πῶς εἶνε ἀρρώστεια... ἐλαφρά!

=§=

Ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου μοιάζει μὲ μιὰ τρόμπα ποὺ φροντίζει πῶς νὰ κυκλοφορεῖ τὸ αἷμα. Σὲ κάθε λεπτὸ τῆς ὥρας ἡ τρόμπα αὐτὴ δουλεύει 89 φορὲς δηλ. 4200 τὴν ὥρα. 1008000 τὴν ἡμέραν καὶ 367.920000 σ'ἕνα ὁλόκληρο χρόνο. Ἂν π. χ. ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου διαρκεῖ 70 χρόνια ἡ καρδιὰ θὰ δουλέψει 2 575.440.000 φορές. Κάνει δηλ. περισσότερο ἀπὸ 2 1)3 δισεκατομμύρια παλμούς. Κάποιος ἀνατόμος ὑπελόγισε τί θὰ πεῖ αὐτὴ ἡ δουλειά. Ἡ καρδιὰ μὲ κάθε παλμὸ βάζει σὲ κυκλοφορία 100 γραμμάρια αἵματος, δηλ. 7 λίτρα τὸ λεπτό, 420 λίτρα τὴν ὥρα καὶ 10 τόννους τὴ μέρα. Τὸ μικρὸ αὐτὸ ὄργανο ποὺ ἔχει ὕψος μόλις 15 καὶ πλάτος 10 ἑκατ. σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς δουλειᾶς ποὺ θὰ κάμει στὰ 70 χρόνια, βάζει σὲ μιὰ ἀδιάκοπη δουλειὰ τὸ τεράστιο αὐτὸ ποσὸν δηλαδὴ 250000 κόμβ. αἷμα.

Καμμιὰ δουλειὰ τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ μοιάσει στὴ δουλειὰ ποὺ κάνει ἡ καρδιά μας.

=§=

Ὁ Πάπας κάθε τόσο κατασκευάζει Ἁγίους! Τὸ Βατικανὸ εἶχεν ἄλλη φορὰ τὴ βιομηχανία τῶν «συγχωροχαρτίων». Σήμερα ἔχει τὴ βιομηχανία τῆς «ἁγιοποιήσεως». Στὰ τελευταῖα δέκα χρόνια ὁ Πάπας κατεσκεύασε 551 Ἁγίους, ἔναντι 318 τῆς προηγουμένης δεκαετίας. Ἡ αὔξησις ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι τὸ... ταμεῖον τοῦ Βατικανοῦ εἶχεν ἀνάγκη περισσοτέρων.. εἰσφορῶν. Ἀπὸ τοὺς 551 αὐτοὺς Ἁγίους ποὺ κατεσκεύασεν ὁ Πάπας 482 εἶνε Εὐρωπαῖοι, 24 Ἀσιάται, 21 Νοτιοαμερικανοί, 12 Βορειοαμερικανοί, 8 Ἀφρικανοί, 2 Κεντροαμερικανοί, καὶ 2 Αὐστραλοί. Βεβαίως εἶναι κάπως περίεργον ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶναι ἀγωνιστέρα ἀπὸ τὴν Ἀ
τῶν ἄλλων ἠπείρων, λαμβανομένων

(ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΣΙΑ
ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συγγραφέως εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. εἶνε προνομιοῦχον. Αἱ μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ τοῦ ἐργάτου ἀνέρχονται εἰς 150—300 ρούβλια, τοῦ ἰατροῦ εἰς 300—400. Εἰς δημηγματογράφος μὲ μέτριον «τιράζ» ἔχει ἐξασφαλίσει περίπου 2000 ρούβλια μηνιαίως — 75 χιλ. δραχμάς. Ἐννεακοσίας χιλιάδας ἐτησίως.

Εἰς τὴν Μόσχαν μετέβην νὰ ἐπισκεφθῶ ἕνα ἐκ τῶν εὐτυχῶν αὐτῶν προλεταρίων, ὄχι διὰ νὰ μάθω τὰς προσόδους του (τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὁποίων διοχετεύεται εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα, τοῦ ὁποίου εἶνε μέλος), ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσω περὶ ἄλλων ζητημάτων ἐχόντων σχέσιν μὲ τὸν πολιτισμόν. Ὁ κ. Κερσὸν εἶνε συγγραφεὺς δημοφιλῶν δραμάτων εἰς τὴν Ε.Σ.Σ.Δ. ἐξ ὧν τὸ ἕνα τὸ «Ψωμί» ἐπαίζετο εἰς δύο θέατρα τῆς Μόσχας. Εἶνε καὶ γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως τῶν Προλεταρίων Συγγραφέων.

Τὸν εὗρον καθισμένον μὲ ἕνα γραμματέα του εἰς ἕνα πράσινον ἀναπαυτικὸν δωμάτιον, τὰ παράθυρα τοῦ ὁποίου ἔβλεπον εἰς ἕνα κῆπον. Νεαρώτατος, ἐνδεδυμένος χωρὶς ἐπιτήδευσιν, ἀλλ' ὄχι καὶ χωρὶς γοῦστο, σοβαρὸς καὶ ψυχρός. Τὸν ἠρώτησα ἀρχικῶς περὶ τῆς Ἑνώσεως.

— Τελευταίως, μοῦ λέγει, ὑπέστη μεγάλας ἀλλαγάς. Διεγράφησαν ἀρκετοὶ συγγραφεῖς, μὴ προλετάριοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν παρεισφρύσει. Ἀντιθέτως προσελήφθησαν χιλιάδες ἐργατῶν.

— Ὑπὸ ποίαν ἰδιότητα λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν Ἕνωσίν σας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν διαγράφονται ἢ μή;

— Ἰδού. Κάθε μεγάλο ἐργοστάσιο ἔχει τὸν «λογοτεχνικὸν κύκλον» του. Ὑπάρχουν ἄνω τῶν 150. Καὶ κάθε ἐπαναστατικὴ ἐφημερὶς ἔχει τὴν λογοτεχνικήν της σελίδα, οἱ συνεργάται τῆς ὁποίας εἶνε ἐργάται. Εἰς τοὺς «κύκλους», οἱ ἐργάται λαμβάνουν λογοτεχνικὴν μόρφωσιν. Τοὺς διδάσκονται οἱ ρῶσσοι καὶ ξένοι κλασσικοὶ συγγραφεῖς, ἀπὸ συγγραφεῖς τῆς Ἑνώσεως. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐσχηματίσθησαν ἑκατοντάδες ποιητῶν καὶ μυθιστοριογράφων.

— Τὸ Πενταετὲς Σχέδιον τοῦ μυθιστορήματος;

Ὁ κ. Κερσὸν δὲν μειδιᾶ. Ἐπαναλαμβάνω.

— Δίδετε εἰς τὰ λογοτεχνικά των ἔργα προσανατολισμόν;

— Κατ' ἀρχὴν εἶνε ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξουν τὰ θέματά των καὶ τοὺς ὁποδεικνύεται μόνον ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ τὰ χειρισθοῦν. Διότι ἀκολουθοῦμεν ἕνα πραγματικὸν πρόγραμμα.

— Δὲν πρόκειται περὶ ἐπαναλήψεως τοῦ σχολικοῦ προγράμματος;

— Ὄχι. Καὶ ἰδοὺ διατί. Τὰ σχολεῖα κατ' ἀρχὴν ἔχουν σκοπὸν νὰ καταρτίσουν ἐργάτας καὶ τεχνίτας. Αἱ μελέται καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν λογοτεχνικῶν κύκλων τῶν ἐργοστασίων, ἔχουν προορισμὸν νὰ καταρτίζουν συγγραφεῖς. Εἰς ἕκαστον κύκλον τοποθετεῖται εἷς πεπειραμένος συγγραφεύς. Μεταξὺ τῶν γνωστοτέρων ἐκπαιδευτῶν εἶνε οἱ Ἰβάνωφ, Λεόνωφ, Σιλβένσκι, Φεντένεφ, Παμφίρωφ. Ἂν νὰ Καβάτεβα. Σκοπός μας εἶνε νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν διαφορὰν μεταξὺ φυσικῆς καὶ διανοητικῆς ἐργασίας. Θέλομεν νὰ δείξωμεν ὅτι τὰ δύο αὐτὰ ἐπαγγέλματα δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστα. Μέχρι σήμερον ὁ συγγραφεὺς ἦτο ἀντιπρόσωπος μιᾶς τάξεως, περιοριζόμενος εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ εἰς τὰς ἀπασχολήσεις του.

— Καὶ παρ' ἡμῖν πολλοὶ συγγραφεῖς ἔχουν προέλθει ἀπὸ τὸν λαόν. Τί ἀκριβῶς ὅμως ἐννοεῖτε μὲ τὸν τίτλον «προλετάριος συγγραφεύς»;

— Ἕνα συγγραφέα τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς, αἱ ἰδέαι εἶνε ὅμοιαι μὲ τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Διακόπτω ἰχωρὶς νὰ θέλω.

— Ὥστε ἔχομεν πάλιν ἕνα ἀντιπρόσωπον τάξεως περιορισμένον εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ψωμιοῦ» παραβλέπει τὴν ἐρώτησίν μου.

— Κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ἐξακολουθεῖ, ὥστε εἰς τὴν δημιουργικήν του ἐργασίαν νὰ ἀντανακλᾶ ἰδέας καὶ γνώμας τῆς ἐργατικῆς τάξεως, κατευθυνομένης ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα πρὸς τὸν σκοπόν της καὶ σήμερον πρὸς τὸ πρῶτον μέσον της, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Πενταετοῦς Σχεδίου.

— Ἐὰν καλῶς σᾶς ἐννοῶ, τὸ σχέδιον ἐπιστρατεύει καὶ τοὺς συγγραφεῖς, ὅπως καὶ τὰ πάντα εἰς τὴν Ε. Σ. Σ. Δ.

— Εἰς περίοδον πάλης, τὰ πάντα πρέπει νὰ κατευθύνωνται πρὸς τὴν δρᾶσιν.

— Αὐτὸ λέγομεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸν πόλεμον. Συμβιβάζεται ὅμως ἡ ἐπιστράτευσις αὐτὴ μὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἡ ὁποία εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν δημιουργικὴν ἐργασίαν; Γνωρίζω ὅτι τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτὴν θεωρεῖτε ὡς ἴδιον τῶν «ἀναρχικῶν, μικροαστῶν διανοουμένων, τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης», ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ κ. Λουνατσάρσκυ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Βολταῖρος, ὁ Γκαῖτε, ὁ Δοστογιέφσκυ σας πρέπει τότε νὰ εἶνε «ἀναρχικοί, μικροαστοὶ διανοούμενοι;»

Ὁ Κερσὸν δὲν λέγει ὄχι.

— Οἱ συγγραφεῖς αὐτοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδουν τὰ ἔργα των. Εἶνε ἐλεύθεροι ἀλλά...

— Ἀλλά;

— Ἡ κριτικὴ συμπεριφέρεται πρὸς αὐτοὺς αὐστηρῶς.

ΜΑΡΚ ΣΑΝΤΟΥΡΝ

„ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ"

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 250

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ: Δραχ. 3 ὁ στίχος.
ΥΠΑΠΕΖΩΝ, Ἀνωνύμων ἑταιριῶν, δρχ. 5 ὁ στίχος.
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ. ἐπαγγελματικῆς καὶ ἐμπορικῆς φύσεως ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ NOVELTY COMPANY

Διὰ πρώτην φορὰν εἰσαγόμενα ἐν Ἑλλάδι.

ΠΕΡΑΛΙΝΗ. Ἀπαραίτητος διὰ τοὺς σωφὲρ, ποδηλατιστὰς καὶ μοτοσυκλετιστάς. Ἡ Περαλίνη κλείνει αὐτομάτως κατὰ τὴν διαδρομὴν κάθε κόψιμο καὶ τρύπημα τοῦ ἀεροθαλάμου προερχόμενον ἀπὸ καρφιὰ, ἀγκάθια, κοψίματα γυαλιῶν καὶ ἀπὸ αἰχμηρὲς πέτρες. Εἶνε τελείως ἀβλαβὴς στὶς βαλβίδες. Καταργεῖ τὴν τρόμπα.

ΛΟΥΣΙΝ. Καθαρίζει χημικῶς, ὑφάσματα βαμβακερὰ, καστόρινα, μάλλινα, φανελλένια, ἐνδυμασίες ἀνδρῶν, κυριῶν καὶ παίδων, ταπητας, ὑφάσματα ἐπιπλώσεων, καπέλλα, κουβέρτες κ. λ. π. Χωρὶς πλύσιν. Ἐπαναφέρει εἰς τὸ κεινούργιο τὰ πράγματα ποὺ ἔχασαν τὸ χρῶμα τους. Ἐξαφανίζει τὴν γυαλάδα, λεκέδες κακὴ μυρωδιὰ καὶ ξανανεώνει τὸ χρῶμα. Εἶνε ἡγγυημένη καὶ τελείως ἀβλαβής.

ΙΜΠΕΡΑΛΙΝΗ. Καθιστᾶ τελείως ἀδιάβροχα, εὐκόλως καὶ ταχέως, ἐνδύματα παντὸς εἴδους, ἐπανωφόρια, καπέλλα ἀδιάβροχα, ὀμβρέλλες, γάντια, ὑποδήματα χωρὶς νὰ τὰ καταστρέφει καὶ νὰ τὰ κιλιδώνει.

Ἀδιαβροχοποίησις στιθερὰ καὶ διαρκείας τὸ κυριώτερον δὲ ἀβλαβής.

ΡΕΖΑΝΤΟΛ. Ἐπαλειφόμενον εἰς ὑελοπίνακας καὶ καθρέπτας καὶ εἰς παντὸς εἴδους τζάμια αὐτοκινήτων, τὰ καθιστᾶ ἀδιάβροχα. Δὲν ἀφίνει νὰ σταματήσει ἡ βροχή. Δὲν θαμπώνουν καὶ οὔτε παγώνουν. Ἀφίνει τελείως διαφανὲς τὸ μέρος ὅπου ἔγινε ἡ ἐπάλειψις.

Χάριν ρεκλάμας καὶ πρὸς διάδοσιν τούτων πωλοῦνται εἰς τὸ κόστος των καὶ εἰς τιμὰς πολὺ μικρὰς παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου Μυτιλήνης

ΠΑΝΟΥ Ε. ΠΑΝΑΝΗ
Ὁδὸς Ἁγίου Συμεὼν 15

ΕΚΛΕΚΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κ. Βάρναλη: Ὁ Σολωμὸς χωρὶς μεταφυσικὴ Δρχ. 30
Κ. Βάρναλη: Σκλάβοι πολιορκημένοι Δρχ. 35
Πολυλᾶ–Ζαμπέλιου: Γύρω στὸ Σολωμὸ Δρχ. 28
Παλαμᾶ–Ψυχάρη: Γύρω στὸ Σολωμὸ Δρχ. 28
Κ. Καιροφύλα: Ὁ ἄγνωστος Σολωμὸς Δρχ. 35
Κ. Κρουμπάχερ: Βυζαντινὴ λογοτεχνία Δρχ. 25
Μεσαιωνικὰ μυθιστορήματα: Βέλθανδρος καὶ Χρυσάντζα Δρχ. 15
» » Ἐρωφίλη Δρχ. 30
Ν. Καζαντζάκη: Νικηφόρος Φωκᾶς Δρχ. 35
» » : Ὀδησσέας Δρχ. 35
» » : Χριστὸς Δρχ. 35
» » : Τί εἶδα στὴ Ρουσσία τρεῖς τόμοι Δρχ. 55
Γαλ. Καζαντζάκη: 11-1 μ. μ. Δρ. 25
Σ. Χιλιαδάκη: Φυσιολατρεία καὶ Σολωμός Δρχ. 15
Μ. Τσιριμώκου: Ἐκ Βαθέων Δρχ. 25
Καλβοῦ: Ἅπαντα Λύρα Δρχ. 25
Μηνιάτη: Λόγοι καὶ Διδαχαὶ 2 τόμοι χρυσόδετοι Δρχ. 125
Παράσχου–Λευκοπαρίδη: Τὰ ὡραιότερα Ἑλληνικὰ τραγούδια Δρχ. 40
Δ. Πουρνάρα: Ἡ ἱστορία τοῦ Ἀγροτ. Κινήματος ἐν Ἑλλάδι Δρχ. 40
Ὀμ. Μπεκέ: Ἡ χαρὰ τοῦ δουνοῦ Δρχ. 30
Α. Σπανούδη: Ὁ Ἀθλητισμὸς Δρχ. 25
Π. Πικροῦ: Ἡ Ἑταίρα ποὺ κυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα (ἄδετο) Δρχ. 20
(δεμένο) Δρχ. 30

Τὰ παραπάνω βιβλία πωλοῦνται μὲ τιμὲς Ἀθηνῶν εἰς τὰ Γραφεῖα μας παρὰ τοῦ κ. Κ. Καρτέρη.

ΤΑΚΗ ΚΟΝΤΟΥ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

κατὰ τὸν Αἴσωπο.

Βιβλιοπωλεῖον «Λεσβιακὸν»

Δραχ. 20

Τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας στὸν «Ταχυδρόμον»

Ο ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

*** Ἡ Μυτιλήνη μᾶς φύλαγε τὴ Δευτέρα μιὰ ἔκπληξη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὐχάριστη.

— Χιονίστηκε!

— Δὲν ἔπιασε βέβαια τὸ χιόνι, κι' οὔτε ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ ἀπολάψουμε ποτὲς μιὰ Μυτιλήνη Ἐλβετέζα.

Στὰ ψηλὰ χωριὰ τοῦ νησιοῦ μας ὅμως τὸ στρώνει γεννιᾶ.

— Καὶ ὅπως μᾶς γράφουν ἀπ' τὴν ὕπαιθρο, τὸ μὲν Μυριβήλι ἔγινε τεράστια πυραμίδα κουραμπιέδων.

— Μπόλικα πασπαλισμένη μὲ ζάχαρη.

— Ὁ δὲ Ὄλυμπος, ὁ ἀλλαξοπιστήσας εἰς Ἄη Λιὰν ἐθνικός,

— Φόρεσε τὴν ἄσπρη κουκούλα του πάνω στὸ φαλακρὸ κρανίο.

— Ἐδῶ στὶς βουνοκουρφὲς ποὺ κορνιζώνουν τὴν πόλη.

— Μόλις κουκκίστηκε λίγο ἀλατοπίπερο.

— Κι' αὐτὸ ἀνάμεσα ἀπὸ συχνὰ ἰντερμέτζα ἡλιοχαρᾶς.

*** Τὸ κρῦο ὅμως δὲν ἀστειεύεται.

— Ἀπόδειξη πὼς οἱ φουρνάρηδες κάνανε δέκα δραχμὲς τὴ ντουζινεκεδιὰ τὴν πυρήνα.

*** Ὁ Δαιμόνιος ἀπόμεινε χωρὶς συναγωνιστή.

— Καὶ σερβίρει ὅλες τὶς ρωμαντικὲς μπακοτίλλιες στὸ νοῆμον κοινόν του.

— Κοντεύει πιὰνὰ γίνει... λεμόνιος.

*** Ὁ συνάδελφος «Δημοκράτης» βρίσκεται πάλι σὲ κακοτοπιά.

— Ἐκτεθειμένος ἀπ' τὰ τηλεγραφικὰ μεγαλυνάρια τῆς ἰδιαιτέρας ὑπηρεσίας τοῦ κ. Παπανδρέου,

— Τὰ ὁποῖα ἐκαλοῦσαν τὸν λαὸν — ἰλάτι νὰ δῆτι — νὰ θαυμάσει τὸ νέον κατόρθωμα τοῦ ὑπουργοῦ γιὰ τὸ λάδι,

— Ἄρχισε κι αὐτὸς τὰ ἀρθρογραφικά του δοξαντάρια εἰς τὸν ἴδιον ἦχον.

— Ὅπου τέλος ὁ νόμος ἔγινε καὶ δημοσιεύτηκε, κι ὅλοι οἱ δημοκόποι κάτσανε στοὺς καζιαδάκους τους.

— Ὁ νόμος ἀπεδείχθη τέτιος, ὅπως τὸν εἴχαμε προαναγγείλει.

— Δηλαδὴ μιὰ νέα κυβερνητικὴ μοῦντζα, κατακούτελα τῶν Λεσβίων.

— Τώρα... πολεμᾶ νὰ ξηγήσει τὰ πράματα ὁ «Δημοκράτης» μὲ τὴ συνειθισμένη του πολυλογία.

— Ἴστὲ ἔτσι, ἴστὲ ἀλλιῶς.

— Ἀλήθεια, θέλαμε νὰ τὸν ρωτήσουμε τὸν εὐσυνειδήτως κακοπαθοῦντα συνάδελφο.

— Δὲ βαρέθηκε πιὰ τὸν χαβά του;

— Εἶνε ἡρωϊκὸς μέν, ἀλλὰ τόσο ἀνιαρὸς καὶ νανουριστικός!

*** Ἡ τουρκικὴ κινηματογραφικὴ ἑταιρία Ἀδελφῶν Ἰπεκτσί, τέλειωσε τὴ νέα φωτοφωνικὴ ταινία «Ὁ ζητιάνος τῆς Σταμπούλ».

— Γιὰ τὴν ὁποία καί ἄλλη φορὰ γράψαμε.

— Ἡ σκηνοθεσία καὶ τὸ σενάριο εἶνε τοῦ Ἐρτογρούλ Μουχσὶν Βέη.

— Τοῦ γνωστοῦ τούρκου σκηνοθέτου ποὺ ἔχει δώσει λένε ὡραία ἐργασία στὸ γερμανικὸ καὶ στὸ σοβιετικὸ κινηματόγραφο.

— Τὰ ὑπαίθρια τῆς ταινίας γυρίστηκαν στὴν Πόλη, στὸ Κάϊρο, στὴν Προῦσσα καὶ στὴν Ἀθήνα.

— Τὰ ἐσωτερικὰ στὸ Παρίσι.

— Παίζουν ὁ τοῦρκος Ραχμὴ, ὁ ἀρμένης Νισανιὰν καὶ ὁ ρωμιὸς Γαβριηλίδης.

— Μουσικὴ τούρκων συνθετῶν.

*** Ἀναγγέλλονται καὶ νέα Ἑλληνικὰ φίλμ.

— «Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας» τοῦ Κορομηλᾶ,

— Καὶ ἡ «Ἑλληνικὴ Ραψωδία».

— Καὶ τὰ δυὸ θὰ προβληθοῦν πολὺ σύντομα.

ΚΝΟΥΠ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Βάσσος Ζίγγας
Βασιλεία Α. Παπαγιανέλλη
Ἠρραβωνίσθησαν ἐν Πολυχνίτῳ
Ὁ «Ταχυδρόμος» συγχαίρει θερμῶς.

***

Βάσσος Ζίγγας
Βασιλεία Α. Παπαγιανέλλη
Ἠρραβωνίσθησαν ἐν Πολυχνίτῳ
Θερμὰ συγχαρητήρια.
Γ. Βουγιούκας

***

Βάσσος Ζίγγας
Βασιλεία Α. Παπαγιαννέλη
Ἠρραβωνίσθησαν
Θερμὰ συγχαρητήρια.
Πολυχνίτος 20 1-32
Οἰκογένεια Παπαγιωτηρίου

Καινούρια τραγούδια

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Δύναμι ποὺ κρύβει
Τὸ γλυκό σου νάζι!
Τὸ διαμάντι τρίβει
Καὶ τὸ ἀτσάλι σπάζει!

Μὰ ἡ φτωχὴ καρδιά μου,
Ποῦ σ' ἐρωτευμένη
Μὴ ρωτᾶς, κυρά μου,
Διόλου τί παθαίνει!

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

(Ἀνέκδοτο)
Παλιὸ Φάληρο Γενάρης 1932

Οἱ πιστοὶ τῶν διαφόρων θρησκειῶν

Κατὰ τὴν εἰκονογραφημένην «Τζάϊτουγκ» τοῦ Βερολίνου ὑπάρχουν σήμερον 715 ἑκατομμύρια Χριστιανῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ Χριστιανισμὸς προσδεύει σημαντικῶς εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν χάρις εἰς τοὺς ἱεραποστόλους, τοὺς ὁποίους προστατεύουν διάφοροι εὐρωπαϊκὰ Δυνάμεις. Ὁ Βουδδισμὸς ἀριθμεῖ 500 περίπου ἑκατομμύρια ὀπαδῶν καὶ ἡ παλαιὰ θρησκεία τῶν Κινέζων περὶ τὰ 280 ἑκατομμύρια. Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ὑπολογίζει τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀποκρούοντας πᾶσαν θρησκείαν εἰς 35 ἑκατομμύρια. Οἱ Μωαμεθανοὶ ἀνέρχονται εἰς 230 ἑκατομμύρια. Εἰς τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ὑπάρχουν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι προσεύχονται δύο καὶ τρεῖς θρησκείας συγχρόνως.

Κατόρθωμα δασκάλου

Κάποιος δάσκαλος τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς εἶχε τὸν... ἡρωϊσμὸ νὰ μεταφράση στὴν ἀρχαία γλῶσσα τὸ γνωστὸ δημοτικὸ τραγούδι «Πάλ. μεθυσμένος εἶσαι...» ὡς ἑξῆς:

Αὖθις μέθυσος τυγχάνεις,
αὖθις τοὺς κρατῆρας θλᾶς;
καὶ ἀγυιπαίδῳ ἐοίκεις.
Οἴας λήψει σὺ πληγάς!

Ἀφηρημάδα

Ὁ διάσημος ληστὴς Μπαμπασὰλ μπῆκε κάποτε σ' ἕνα καφενεῖο τοῦ Παρισιοῦ μαζί μ' ἕνα μικρὸν ἀνεψιό του, ποὺ τὸν ρώτησε:

— Θεῖε, θὰ πάρεις κανένα τσάϊ;

— Ὄχι, παιδί μου, τοῦ ἀποκρίθηκε ἀφηρημένος ὁ ληστής, θὰ πάρω... τὸ σερβίτσιο.

Οἱ μεγαλείτερες καμπάνες

Ἡ μεγάλη καμπάνα τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Λονδίνου ζυγίζει 2.700 ὀκάδες, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς Ὀξφόρδης 6.000 ὀκάδες, τῆς Μητροπόλεως τοῦ Ἔρφουρθ τῆς Γερμανίας 9000 ὀκάδες, τοῦ Ρουὲν τῆς Γαλλίας 14.500 ὀκάδες. Ὅλες ὅμως αὐτὲς οἱ καμπάνες εἶνε σχετικῶς ἐλαφρὲς, συγκρινόμενες μὲ τὴν καμπάνα τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰσὰν στὴ Μόσχα, ἡ ὁποία ζύγιζε 33 χιλιάδες ὀκάδες!

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Δ/ς ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΦΙΔΟΥ, μοδίστα ἐν Καλλονῇ, ὅπου εἶχε μεταβεῖ πρὸς παρακολούθησιν τῆς χειμερινῆς σαιζόν, κομίσασα τὰ νεώτερα παρισινὰ φιγουρίνια.

Ὁ Λεσβιακὸς στίχος

ΧΑΡΑ

Χαρὰ ποὺ εἶσαι ἀπ' τὴ ζωὴ τόσο [λαχταρισμένη
ὡραία δακρυόγελη εἰκόνα μαγική
Χαρὰ τὸ γέλοιο τοῦ παιδιοῦ π' ἀ- [δολη εἶσαι δοσμένη
στιγμῆς ὡραῖο χαμόγελο τοῦ βίου [μας γλυκό.

Ἀσημ. Βεϊνόγλου

Ἀνέκδοτα

Ὅταν κατὰ τοὺς θρησκευτικοὺς πολέμους τῆς Γαλλίας, οἱ καθολικοὶ ἐκυρίευσαν τὴ Βεζιὲρ, οἱ ἀρχηγοί τους, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσαν νὰ διακρίνουν ποιοὶ ἀπ' τοὺς κατοίκους της ἦσαν καθολικοὶ καὶ ποιοὶ διαμαρτυρόμενοι, παρουσιάστηκαν μπρὸς στὸν Πάπα καὶ τὸν ρώτησαν τί ἔπρεπε νὰ κάνουν σχετικῶς.

— Σκοτῶστε τους ὅλους, ἀποκρίθηκε μὲ ψυχραιμία ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, καὶ ὁ Θεὸς θ' ἀναγνωρίσει τοὺς δικούς του!..

Σκέψεις τοῦ Φωσκόλου

Οἱ συγγραφεῖς εἶνε ἄχρηστοι ἂν δὲν ἔχουν πεῖρα τῆς ζωῆς.

— Ὁ δουλεπρεπὴς ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ φανεῖ γενναῖος.

— Σ' ἕναν διεφθαρμένο λαὸ, οἱ καλοὶ νόμοι εἶνε ἀνωφελεῖς.

Εὔθυμες κουβέντες

Στὸ ἐμπορικό.

Ἕνας πελάτης στὸν ὑπάλληλο:

— Ἤθελα κάλτσες γυναικεῖες.

— Εἶνε γιὰ τὴ γυναίκα σας.. ἢ θέλετε καλύτερες;

***

— Γι' ν' ἀραδωνιαστῶ σκέφθηκα δυὸ χρόνια, γιὰ νὰ παντρευτῶ ἕνα.

— Καὶ γιὰ νὰ πάρεις διαζύγιο;

— Οὔτε μιὰ στιγμή!

***

— Ἄκουσε γκαρσὸν, σὲ παρακαλῶ. Πρὸ ὀλίγου νομίζω, ὅτι μ' ἔπεσεν ἐδῶ ἕνα πενηντάρακι. Ἂν τὸ βρεῖς, μοῦ τὸ ἐπιστρέφεις αὔριο ποὺ θἄρθω, ἂν ὄχι... στὸ χαρίζω!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν προπαγανδιστικὸν περιοδικὸν «Ἡ Τουριστικὴ Ἑλλὰς» τοῦ ὁποίου τὸ 14ον τεῦχος ἐκυκλοφόρησεν κατ' αὐτὰς περιέχει πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑπόμενα: Τῆς Συντάξεως: Λεπτομερὲς πληροφοριακὸν δελτίον λίαν ἐξυπηρετικὸν διὰ τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν Χώραν μας. Ἡ κρίσις τῶν Σιδηροδρόμων. Ἡ Βαλκανικὴ Ὁμοσπονδία Τουρισμοῦ (Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί). Ἀλεξ. Φιλαδελφέως: Παρθενών. Νικολάου Λέκκα: Τὸ Ξενοδοχεῖον ἐν Ἑλλάδι. Δ. Π.: Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Hereot. Νίκου Αἰγινήτη: Μαθήματα Τουρισμοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Περούτζιας. Ἐκδρομέας: Εὔμορφη Ἐκκλησιά. Δ. Κ. Περὶ Ξεναγῶν. Τῆς Συντάξεως: Τουριστικὴ κίνησις. Πληροφορίαι. Δρομολόγια κλπ.

Τὰς διαφημίσεις σας στὸν «Ταχυδρόμο»

ΚΟΡΣΕΔΕΣ

Τελευταίου συστήματος ὁλοελαστικοὶ καὶ ἡμιελαστικοὶ ἠγγυημένης ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος ἕτοιμοι καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ στοῦ

ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Γωνία Ἁγ. Συμεὼν-Μυτιλήνη

Πωλοῦμεν καὶ ἅπαντα τὰ ὑλικὰ Κορσέδων καὶ Σουτιὲν εἰς τιμὰς Ἀθηνῶν. Φασὸν Κορσὲ 50 δραχμὰς μόνον.

Πρὸς τὸ συμφέρον σας ἐπισκεφθῆτε μας.

ΑΛΕΞ. ΜΠΟΥΒΙΕ

ΤΑ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΜΑ ΛΕΟΝΤΑΡΙΑ

Συναρπαστικώτατο μυθιστόρημα τῆς ἐποχῆς τῆς Γαλλ. Ἐπαναστάσεως

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Ὁ Ἐρβὼ σταθῆκε μιὰ στιγμὴ διστάζοντας ἂν ἔπρεπε νὰ φύγει ἢ νὰ φροντίσει γιὰ τὴ γυναίκα του ποὺ ἔκειτο χάμω σχεδὸν νεκρή. Συλογίστηκε. Μιὰ ἰδέα τὸν πέρασε στὸ μυαλό:

Νεκρὴ ἢ ζωντανὴ τί τὸν ἐνδιέφερε πειὰ αὐτὴ ἡ γυναίκα;

Καὶ χωρὶς νὰ σκεφθεῖ περισσότερον, διασκέλισε τὸ σῶμα τῆς Ἀγγελικῆς καὶ μπῆκε στὸ δωμάτιο ὅπου κοιμόντανε τὰ παιδιά.

Ξύπνησε τὸ μεγαλύτερο, ἕνα χαριτωμένο ἀγγελοῦδι μόλις τεσσάρων χρονῶν.

— Οὐρλίκ, τοῦ εἶπε, σήκω, ὁ μπαμπᾶς θὰ σὲ πάει περίπατο.

Τὸ παιδὶ ξύπνησε γελαστὸ καὶ χαρούμενο, καὶ στὸ ἄκουσμα περιπάτου, πετάχτηκε ἀπ' τὸ κρεββάτι.

Ἅμα ὁ Οὐρλίκ ἑτοιμάστηκε ὁ Ἰάκωβος ἐστράφη πρὸς τὴν κούνια, ὅπου πλάγιαζε ἡ θυγατέρα του, ἕνα ξανθὸ μόλις δυὸ χρονῶν κοριτσάκι.

— Ἔλα στὸν μπαμπᾶ, τῆς εἶπε.

Τὸ παιδὶ μισάνοιξε τὰ μάτια καὶ χωρὶς νὰ βγάλει φωνὴ ἀφῆκε τὸν μπαμπᾶ του νὰ τὸ πάρει στὴν ἀγκαλιά του.

Ὁ Ἰάκωβος ἔχοντας στὴν ἀγκαλιὰ του τὴν Γκαβριέλλα καὶ κρατώντας ἀπ' τὸ χέρι τὸν Οὐρλίκ ἦταν ἕτοιμος νὰ φύγει ὅταν τὸ ἀγόρι τοῦ εἶπε:

— Καὶ ἡ μαμά;

— Ἔφυγε...

— Καὶ τώρα μπαμπᾶ θὰ πᾶμε νὰ τὴ βροῦμε;

— Ναί.

— Καὶ γιατὶ ἔφυγε μπαμπᾶ; ἐξακολούθησε νὰ ρωτᾶ μὲ τὴν παιδική του περιέργεια ὁ Οὐρλίκ.

— Ἡ μαμὰ ἔφυγε γιὰ νὰ σᾶς ἑτοιμάσει τὰ κρεββάτια.

— Μὰ θ' ἀλλάξουμε σπίτι μπαμπᾶ;

— Ναὶ γιατὶ ἐδῶ πέφτουν πολλὲς τουφεκιές.

— Μπαμπᾶ κι' ὁ Ντερτοῦ θὰ ἔρθει μαζύ μας;

Στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος ἐκείνου, ὁ Ἰακωβος αἰσθάνθηκε νὰ ἀνεβαίνει τὸ αἷμα στὸ κεφάλι του. Λίγο ἀκόμα καὶ θἄπεφτε· συγκρατήθηκε ὅμως καὶ μουρμούρισε:

— Αὐτός... πέθανε...

— Γιατί;

— Γιατὶ τὸν κτύπησαν.

— Καὶ γιατὶ τὸν κτύπησαν;

Ὁ Ἐρβὼ δὲν κατόρθωσε νὰ δώσει ἄλλη ἀπάντηση στὸ παιδί.

Κάθησε, τράβηξε τὸ παιδὶ κοντά του καὶ τὸ ρώτησε μὲ ἀγωνία:

— Δὲν μοῦ λές, ἀγαπᾶς πολὺ τὸν Ντερτοῦ;

Τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ ρωτοῦσε τὰ μάτια του πετοῦσαν φωτιές.

Τὸ παιδὶ μὲ ἀφέλεια ἀποκρίθηκε:

— Ἐγὼ νὰ τὸν ἀγαπῶ; μήτε σταλιά! Ἐμένα ὅλο μὲ δέρνει, διαρκῶς, πάντα, χτυπᾶει καὶ φιλᾶ τὴν ἀδελφοῦλα μου.

— Ὥστε δὲν τὸν ἀγαπᾶς;

— Κουκούτσι!

— Ἀ! φώναξε ὁ Ἰάκωβος, ἀναπνέοντας ἐλεύθερα μ' εὐχαρίστηση. Κι' ἄρχισε νὰ φιλᾶ τὸ παιδί του σὰν τρελλός. Σὲ λίγο ἔσπευσε νὰ βγεῖ ἀπὸ τὴ κάμαρα καὶ κατέβηκε κάτω προσέχοντας νὰ μὴν ἀντιληφθοῦν τὰ παιδιὰ, τὴ μητέρα τους ποὺ ἦταν πεσμένη χάμω στὸ διπλανὸ δωμάτιο.

Μόλις προχώρησε στὸ δρόμο ὁ θόρυβος τῶν βημάτων του προσήλκυσε τὴν προσοχὴ τῶν στρατιωτῶν ποὺ φρουροῦσαν. Ἐπηκολούθησαν πυροβολισμοί.

Ὁ Οὐρλὶκ κλαίοντας ἀπ' τὸν τρόμο, σφίχτηκε στὰ γόνατα τοῦ μπαμπά του.

— Οὐρλὶκ μὴν κλαῖς ἀγόρι μου τοῦ εἶπε ὁ Ἰάκωβος ἀγκαλιάζοντάς το.

— Δὲν κλαίω μπαμπᾶ ἀπήντησε τὸ κακόμοιρο παιδί.

— Μὴν κλαῖς γιατὶ θὰ μᾶς σκοτώσουν.

Τὸ παιδὶ ἔτρεμε ἀλλὰ πειὰ δὲν ἔβγαλε τσιμουδιά.

Προχωροῦσαν γρήγορα καὶ σὲ λίγο ἔγιναν ἄφαντοι μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νυκτός.

(Ἔχει συνέχεια)

ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΜΕ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΑΤΙΑ

(ΡΟΜΑΝΤΖΟ) ΥΠΟ ΣΤΡΑΤΗ ΜΥΡΙΒΗΛΗ

(ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Στὸ τέλος τοῦ ψελλιδίσανε τὰ νύχια τοῦ ποδιοῦ του, μὰ δὲν ἔκανε νὰ παραπονιέται πῶς ἀτὸν ἐνοχλοῦνε ἀνυπόφορα τὰ νύχια τοῦ ἀλλουνοῦ ποδιοῦ, καὶ τὸν ἀνατριχιάζουν ἔτσι ποὺ ἀκουμπᾶνε στὰ σκεπάσματα». Ὅσο βράδυαζε, ὁ ἄρρωστος γινόταν ἀλαφνα καὶ πιὰ νευρικός. Ἔρριχνε λοξὲς ματιὲς πρὸς τὰ παράθυρα. Ἀνησυχοῦσε θαρρεῖς ζωηρὰ ποὺ ἐρχόταν ἡ νύχτα, σὰ νὰ ἐρχόταν γεμάτη ἀπὸ μυστικοὺς κινδύνους. Σὰ νύχτωσε, ὁ Βρανᾶς παρακάλεσε τὸ Λεωνὴ νὰ φέρνουν ἀναμένο τὸ ἠλεκτρικὸ λαμπόνι τῆς σάλας, ποὺ τὸ ἀντικαθιστοῦσε τὴ νύχτα ἕνα νυχτοκάντηλο μὲ λάδι.

— Δὲν ἔχω ὕπνο ἀπόψε, καὶ θέλω φῶς εἶπε. Ἂν ὅμως ἐσένα σὲ ἐνοχλεῖ καὶ σοῦ μποδίζει τὸν ὕπνο δὲν ἐπιμένω.

— Μὰ κ' ἐγὼ δὲν ἔχω ὕπνο ἀπόψε, λέει κι' ὁ Δρίβας. Ἂς κουβεντιάσουμε κομάτι. Θέλεις;

— Ναί. Διάβασέ μου τίποτα, ἂν δὲν σοῦ δίνει κόπο. Καὶ... μὴν παύεις νὰ μοῦ μιλᾶς. Ἔτσι ξεδίνει ὁ νοῦς μου.

— Θὰ σοῦ διαβάσω ἕνα κομμάτι τοῦ Παπαδιαμάντη ποὺ θὰ σ' ἀρέσει.

Καὶ τοῦ διάβαζε κάπου μιὰ ὥρα κι' ὁ Βρανᾶς δὲ μιλοῦσε καθόλου. Εἶχε τὰ μάτια του μεισόκλειστα, κι' ὁ Λεωνὴς νόμισε πῶς ἀποκοίμησε πιά.

— Θέλεις νὰ σταματήσω πιὰ τὸ διάβασμα, νὰ κοιμηθεῖς;

Ὁ ἄρρωστος ἔπαιξε τὰ ματόφυλλά του καὶ ρώτησε.

— Τὸ διάβασμα; Τί διάβαζες;

— Θαρρῶ πῶς τὸν πῆρες ἐν τῷ μεταξὺ φιλαράκο, καὶ μένα μὲ εἶχες καὶ παιδευόμουνα μὲ τὸν Παπαδιαμάντη.

— Τὸν Παπαδιαμάντη... Τὸν Παπαδιαμάντη... Ἔκανε ὁ Βρανᾶς, σὰ νὰ πολεμοῦσε νὰ θυμηθεῖ ἕνα ξεχασμένο ὄνομα.

— Μὰ ναί. Τὸν Παπαδιαμάντη. Δὲν τόνε γνώρισες ἀπ' τὴ γλῶσσα του, ἀπ' τὸ ὕφος του; ρώτησε μὲ ἀπορία ὁ Λεωνής.

Ὁ ἄρρωστος ἀποκρίθηκε μὲ ὀλότελα σαστισμένες κουβέντες. Εἶπε μὲ κάποιο ξεφωνικὸ κέφι.

— Πῶς! Τόνε γνώρισα ἀμέσως. Ἦρθε νὰ μὲ δεῖ. Τί κάνεις, μοῦ λέει. Τί νὰ κάνω, τοῦ λέω, ἔτσι κι' ἔτσι. Περιμένω πάντα νὰ καλλήσει κεῖνο τὸ «μηρατον». Τὸ «μηρατον»; Μοῦ λέει. Μάλιστα τοῦ λέω. Τὸ μηρατον. Ὕστερα...

Ὁ Δρίβας τρομαγμένος ἄφησε νὰ τοῦ πέσει τὸ βιβλίο ἀπ' τὸ χέρι. Τινάχτηκε ἀπ' τὸ κρεββάτι του καὶ πῆγε κοντά σου. Τοῦπιασε τὸ χέρι. Ἔκαιγε λαφρά. Σίγουρα εἶχε πυρετό. Τὸν ἔνοιωσε ὡς τόσο καὶ γύρισε τὰ μάτια του ἀπάνω του. Ἦταν ἀστεθῆς ἡ μαύρη του ματιά, ὅμως ἴσως καὶ νάταν ἀπ' τὸ φῶς ποὺ τοῦ ἐρχόταν κατάμακρα.

— Ἔχεις πυρετὸ Νίκο; ρώτησε σιγὰ ὁ Λεωνὴς καθίζοντας δίπλα του.

Ὁ ἄρρωστος προσπάθησε νὰ συγκεντρωθεῖ καὶ τοῦ ἀπήντησε.

— Πυρετό; Μπά... Εἶμαι πολὺ καλά... Νυστάζω μάλιστα. Καλὴνύχτα. Ὁ Δρίβας ἠσύχασε κάπως. Θὰ μιλοῦσε μέσα στὸ μεσοδιάστημά του συλλογίστηκε, Ἄναψε τὴν καντήλα, ἔσβυσε τὸ φῶς καὶ κοιμήθηκε. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἄκουσε τὴ φωνή του ποὺ τὸν καλοῦσε τρομαγμένα.

— Λεωνή... Λεωνή...

Πετάχτηκε μονομιᾶς, ἄναψε τὸ φῶς κι' ἔτρεξε κοντά του.

— Θέλεις τίποτα;

— Ναί, λίγο νερό, σὲ παρακαλῶ.

Ἀνεσήκωσε λίγο τὸ κεφάλι τοῦ φίλου του καὶ τὸν ἐπότισε. Μόλις τἀπογεύτηκε. Ἔγνεψε πῶς δὲ θέλει ἄλλο. Ὁ Λεωνὴς ἀπόθεσε τὸ κεφάλι του κι' ἔβαλε τὸ ποτήρι στὸ μικρὸ κομοδίνο. Ὁ ἄρρωστος παρακολούθησε αὐτὴ τὴν κίνηση μὲ ζωηρὴ περιέργεια. Κάτι σὰ νὰ προσπαθοῦσε νὰ καταλάβει. Ὅταν ἔκατσε κοντά του ὁ Λεωνὴς κύτταξε πάλι τὸ χέρι του αὐτὸ ποὺ τὸν πότισε πρίν. Κατόπιν τὸν κύτταξε κατάματα, τὸν κύτταξε στὸ κούτελο στὴ μύτη, στὸ στόμα, στὸ σαγῶνι, στὸ στῆθος.

Κατόπι ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν δικό του τὸν ὦμο τὸ δεξί, κι' ἔπειτα στὸ ζερβί.

— Τί βλέπεις ἔτσι; τὸν ρωτᾶ ὁ Λεωνής μὲ σφυγμένη καρδιά.

Τὸν ξανακύτταξε πάλι ξεταστικὰ στὰ μάτια καὶ τοῦπε μὲ μικρὸ δισταγμό.

— Τίποτα..

Ὕστερ' ἀπὸ λίγο ὅμως δεδάσταξε καὶ τὸν ρώτησε ἀποφασιστικὰ καὶ ζωηρά.

— Γιὰ δές... Λεωνή. Δὲ θὰ μὲ παρεξηγήσεις, ἔ; Πές μου...

— Ὅ,τι θέλεις, ἀγαπημένε μου, τοῦ λέει ἐκεῖνος μὲ συγκίνηση.

— Πές μου. Ποιὸς ἄναψε τώρα δὰ τὸ ἠλεκτρικό;

— Ἐγώ. Μὲ εἶδες. Ὁ νοσοκόμος πλαγιάζει ἔξω.

— Τὸ ξαίρω... Ὅμως ἐσύ; Ἐσὺ ὁ ἴδιος; Εἶσαι βέβαιος;

— Μὰ ναί, σοῦ λέω.

— Περίεργο. Μὲ ποιὸ χέρι;

— Μαῦτό.

— Μ' αὐτὸ μοῦδωσες τὸ νερό;

— Ναί. Μὲ τὸ δεξί.

— Καὶ μὲ ποιὸ ἀνεσήκωσες τὸ κεφάλι μου;

— Μὲ τοῦτο ἐδῶ.

Ὁ ἄρρωστος φαινόταν σαστισμένος. Ἔσφιξε τὰ χείλη του, καὶ σούφρωσε τὰ φρύδια του μὲ ἀπορία καὶ μὲ φρίκη. Εἶπε σιγά.

— Καὶ τἄλλο;...

— Ποιὸ ἄλλο;

Ὁ ἄρρωστος τὸν ξανακύτταξε μὲ δυσπιστία καὶ εἶπε.

— Τίποτα... σοῦ ἀστειεύομαι. Νυστάζω φαίνεται...

Ὁ Δρίβας τοῦ χάιδεψε τὸ μέτωπο. Ἤτανε δρεγμένο ἀπὸ δροσερὸν ἱδρωτα.

—Θἄχῃς πυρετό, τοῦ λέει. Προσπάθησε νὰ κοιμηθῆς.

Εἶδετὰ μάτια τοῦ ἄρρωστου ποὺ παραμόνευαν καὶ κύτταζαν ξεταχτικὰ τὸ χέρι ποὺ ἀκουμποῦσε στὸ μέτωπό του. Περπατοῦσαν τὴ ματιά τους σὰν τὸ μπράτσο ἢ τὸν ὦμο.

—Αὐτὸ εἶνε, εἶπε συλλογισμένος. Θἄχω πυρετό... Μὴ σβύσεις τὸ φῶς ἂν θέλεις...

Ὁ Δρίβας κοιμήθηκε ἕνα δυὸ ὧρες, καὶ μόλις ξημέρωσε, σηκώθηκε νὰ εἰδοποιήσει τὸ διευθυντή. Ὁ Βρανᾶς ἀκόμα κοιμόταν. Ἤτανε πολὺ χλωμὸς καὶ στὸ πρωϊνὸ φῶς τἀπλωμένα χέρια τοῦ ἀρρώστου σκεδιαζόντανε λιγνά, λιγνά, πάνω στὴ γκρίζα κουβέρτα, ἔτσι ποὺ βγαίνανε ἀπ' τὸ μανίκι τῆς μαδιᾶς πιτζάμας.

Βγῆκε σιγὰ-σιγὰ ἀπ' τὴν κάμαρη ἀφοῦ ἔσυρε τὶς κουρτίνες, καὶ στάθηκε, ὄρθιος ἀνάμεσα στὶς πατερίτσες του, μπροστὰ στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο τοῦ διαδρόμου, ποὺ ἔβλεπε μέσα στὴν αὐλή. Ἕνας χαρμόσυνος θόρυβος ἀνέβαινε ἀπὸ κάτω κι ὁρμοῦσε μέσα στὸ νοσοκομεῖο, μαζὶ μὲ τὸν καθαρὸν ἀέρα, ποὺ δὲ βρωμοῦσε ἰωντοφόρμι. Ἦταν ἀπ' τοὺς νοσοκόμους, ποὺ περνοῦσανε μπροστὰ ἀπ' τὴ χύτρα καὶ πέρνανε τὸ πρωϊνό τους ρόφημα. Φοροῦσανε τὶς ἀνοιχτὲς ριγωτὲς πιτζάμες τῆς ὑπηρεσίας καὶ γρινιάζανε εὐθυμα ποὺ βρίσκανε πολὺ ἀργὴ τὴ διάλυση τοῦ γάλατος.

Σὲ λίγο ἄνοιξε κι' ἡ μεγάλη σιδερόπορτα τῆς αὐλῆς, καὶ μπῆκε μέσα τὸ ἁμάξι τῆς Διαχειρίσεως ὁλικοῦ, φορτωμένο σφαγμένα ἀρνάκια γιὰ τὸ συσσίτιο τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀρρώστων. Ἕνας φαντάρος μὲ κομμένο χέρι, ποὺ βρισκόταν πιὰ στὴν ἀνάρρωσή του, γύριζε συλλογισμένος. Τ' ἄδειανὸ μανίκι τουῆτανε πιασμένο μὲ μεγάλη παραμάνα ποὺ γυάλιζε. Ὁ γιατρὸς τῆς ὑπηρεσίας ξέταζε τὰ σφαχτάρια καὶ ἐπέβλεπε στὸ ζύγισμα. Ἦταν ὁ ἴδιος ποὺ πρόσεξε πρῶτος τὴ γάγγραινα -ῆς λαβωματιᾶς τοῦ Βρανᾶ.

(Ἔχει συνέχεια)

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΟΥΚΕΡ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Λουκία ζωντανή, ἐκεῖ κατεμεσῆς τοῦ Νεκροταφείου!

Ἡ Λουκία μ' ἕνα βρέφος στὴν ἀγκαλιά της!

Θεέ μου! εἴμεθα ξυπνητοὶ ἢ ὀνειρευόμεθα;

Ὁ Ἀρθοῦρος ἔκαμε μιὰ ἀπότομη κίνηση ἕτοιμος νὰ σηκωθεῖ ἐπάνω καὶ νὰ τρέξει σιμά της. Ὁ Βὰν Ἔλσιγγ πρόφτασε καὶ τὸν κράτησε.

Παρῆλθον ἔτσι μερικὰ δευτερόλεπτα. Μερικὰ δευτερόλεπτα τρόμου φρικτοῦ καὶ καταπλήξεως ἀπεριγράπτου.

Κυττάζαμε τὴν Λουκία χωρὶς νὰ μᾶς βλέπει, Ἐπουράνιε Θεέ! Πόσο ἄλλαξεν ἀλλάξει. Τὸ πρόσωπό της δὲν εἶχε τὴν γνωστή του γλυκύτητα. Ἡ ὄψις της δὲν ἦτο συμπαθής, ὅπως τὴ γνωρίζαμε. Δὲν ἔλαμπε στὰ μάτια της ἡ ἀθωότης. Διατηροῦσε ἀκόμη τὴν ὠμορφιά της, ἀλλὰ μιὰ ὠμορφιὰ διαβολικὴ γεμάτη σκληρότητα καὶ μοχθηρίαν. Τὰ μάτια της φεγγοβολοῦσαν σατανικά. Τὰ χείλη της ἦσαν κόκκινα καὶ φιλήδονα.

Ἔσφιξα γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ χέρι τοῦ Ἀρθούρου καὶ πρόσεξα πῶς ἦταν παγωμένο.

Ἡ Λουκία δὲν μᾶς εἶχε ἀντιληφθεῖ. Κρατῶντας τὸ βρέφος εἰς τὴν ἀγκαλιά της κύτταξε μιὰ στιγμὴ γύρω της, μέσα στὸ σκοτάδι, κι' ἔπειτα τοιμάστηκε νὰ ἀποσυρθεῖ πρὸς τὸ κενοτάφιό της.

Τί θὰ ἐκάμναμε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει; Στεκόμαστε ἀκίνητοι, συγκρατοῦντες τὶς ἀναπνοές μας καὶ περιμένοντες νὰ δώσει τὸ σύνθημα ὁ Βὰν Ἔλσιγγ.

Ὁ καθηγητὴς στεκόταν ἀτάραχος πίσω ἀπὸ τὸν κορμὸ ἑνὸς δένδρου. Ἡ θέα τῆς Λουκίας δὲν τοῦ ἔκαμνε ἐντύπωση. Τὰ ἐπερίμενε ὅλα αὐτὰ καὶ ἤξευρε πῶς θὰ συνέβαιναν ἔτσι ἀκριβῶς.

Ἦτο καιρὸς ἐνεργείας πλέον. Ὁ Βὰν Ἔλσιγγ ἐσήκωσε τὸ κλεφτοφάναρο ποὺ ἔφερε μαζί του καὶ δέσμη φωτὸς ἔπεσε ἐπάνω στὴ Λουκία, ἡ ὁποία ἐφωτίσθηκε καλά. Καὶ εἴδαμε πλέον μὲ φρίκη ὅτι τὰ χείλη της ἦταν αἱματωμένα. Μιὰ σταγὼν αἵματος εἶχε στάξει στὸ λευκό, νεκρικό της φόρεμα καὶ τὸ εἶχε ρυπάνει.

Ἦταν τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον εἶχε ροφήσει ἐνῷ ἐβύζιζεν ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον ἔφερε στὴν ἀγκαλιά της.

Ὁ Βὰν Ἔλσιγγ, ὁ ἀτάραχος αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ σιδηρᾶς θελήσεως, ἐφαίνετο ταραγμένος τώρα. Ὁ Ἀρθοῦρος μόλις ἐστέκετο στὰ πόδια του κι' ἂν δὲν τὸν συγκρατοῦσα θὰ ἔπεφτε.

Ἡ Λουκία μᾶς εἶχεν ἀντιληφθεῖ πλέον, μᾶς εἶχε δεῖ νὰ στεκόμεθα καὶ οἱ τέσσερες ἐμπρός της καὶ ἄφησε ἕνα ὀξὺ γρυλλισμὸ θηρίου τὸ ὁποῖον ταράσσουν ἐντὸς τῆς φωλεᾶς του. Ἐσήκωσε τὰ μάτια της ἐπάνω μας. Ἐφρίξαμε. Δὲν ἦσαν πιὰ γεμάτα ἀπὸ τὴν γλύκαν τῆς παρθενικῆς ἀθωότητος. Μέσα σ' αὐτὰ ἔλαμπε πῦρ κολάσεως.

Τώρα πλέον ἐπίστευα τυφλῶς σ' ὅσα μοῦ εἶχε εἰπεῖ ὁ καθηγητής. Ἐγὼ ὁ ἴδιος θ' ἀπεκεφάλιζα εὐχαρίστως τὸ τέρας αὐτό.

Ἡ μορφή της εἶχε πάρει μίαν ἔκφρασιν σκληρότητος κι' ὀργῆς. Μᾶς ἐκύτταζεν μὲ λύσσαν θηρίου χωρὶς νὰ κινεῖται ἀπὸ τὴν θέσιν της. Ἔξαφνα δὲ ἐπέταξε κάτω τὸ δυστυχισμένο μικρὸ ποὺ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά της. Τὸ μικρὸ ἔπεσε ἐπάνω σὲ χόρτα καὶ δὲν χτύπησε πολύ. Ἦταν βυθισμένο σὲ λήθαργο. Ἄφησε ἐν τούτοις ἕνα κλαυθμήρισμα παραπόνου.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ

«ΥΙΩΝ Δ. ΙΓΓΛΕΣΗ Α. Ε.»

ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

Τὸ μοναδικὸν ΕΞΠΡΕΣ

"ΑΛΜΠΕΡΤΑ,,

Τὸ ταχύτερον ἐξ ὅλων διαθέτον ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀναπαύσεων καὶ ἀνέσεων ποὺ παρέχει εἰς τὸν ἐπιβάτην καὶ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ (καλοριφὲρ) εἰς τὰ διαμερίσματα τῆς Α' καὶ Β' θέσεως εἰς τὰ σαλόνια της καὶ εἰς τὰ ὑπόστεγα τῆς Γ' θέσεως ἀκόμη, ἀναχωρεῖ ἐκ τοῦ λιμένος μας ἑκάστην ΤΡΙΤΗΝ 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ

ΧΙΟΝ — ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΝΕΣΙΣ — ΕΥΜΑΡΕΙΑ — ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Χορηγοῦνται ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν μετ' ἐπιστροφῆς εἰσιτηρίων.

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΠΝΟΥ

„ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ-ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ,,

ἔθεσεν εἰς τὴν κατανάλωσιν τὰ νέα σιγαρέττα της πολυτελείας

"ΑΝΘΟΣ ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ,,

"ΑΝΘΟΣ ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ,,	κυτίον	ΠΛΑΚΕ	12	1)2	γραμμ.	χονδρὰ	λιανικῶς	Δραχ.	5.60
» »	»	»	12	1)2	»	ψιλὰ	»	»	6.—

"ΑΛΦΑ,,

"ΑΛΦΑ,,	κυτίον	ΠΛΑΚΕ	12	1)2	γραμμ.	χονδρὰ	λιανικῶς	Δραχμ.	5.60
" "	"	"	12	1)2	"	ψιλὰ	"	"	6.—

Παρασκευαζόμενα ἀπὸ καπνὰ Ἀγρινίου—Ξηρομέρου εἰς τὰ ἰδιόκτητα ἐργοστάσιά της Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης μὲ τὰ τελειότερα μηχανήματα τῆς τελευταίας βιομηχανικῆς προόδου καὶ μὲ σιγαρόχαρτον ἄνευ νίτρου, ἀποτελοῦν καύχημα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Καπνοβιομηχανίαν.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Περίπτερα καὶ Καπνοπωλεῖα.

ΓΕΓΟΤΟΤΑ -- ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

δμοῦ, κατὰ 75 ο/ο. Περιεργότερον δμως εἶναι ὅτι ἐκ τῶν 482 Εὐρωπαίων οἱ 271 εἶναι Ἰταλοί.

=§=

Ὁ Ἰωάννης Φιάλκο, τέως ἀξιωματικὸς τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ, ἐχαρακτηρίσθη τελευταίως ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων ὡς ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ νὰ φθάσει ὁ θάνατος. Ὡδηγήθη εἰς τὴν λαιμητόμον, ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσει πυροβολήσας κατὰ τῆς κεφαλῆς του, κατεδικάσθη εἰς θάνατον ἐξετελέσθη καὶ δμως ἐπέζησε πάντοτε. Ἐσχάτως ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ ἐραστοῦ τῆς συζύγου του καὶ τὸν ἐφόνευσεν ἐπὶ τόπου. Διὰ νὰ ἀποφύγει τὴν τιμωρίαν ἔστρεψε τὸ περίστροφον κατὰ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐπυροβόλησεν, ἀλλ' ἐσώθη ἀπωλέσας μόνον τὸν ἕνα ὀφθαλμόν του. Ἐδικάσθη, κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὡδηγεῖτο πρὸ τῆς λαιμητόμου τῷ ἐδόθη χάρις. Ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας μάχας κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ἐπὶ τοῦ ρωσσικοῦ μετώπου, εἰς τινα δὲ περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ λόχου του ἐφονεύθησαν αὐτὸς μόνον ἐπέζησε. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν προσεχώρησεν εἰς τὸν λευκὸν στρατὸν, συνελήφθη ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἡ ποινή του ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος, ἐδέχθη πέντε σφαίρας καὶ ἐπέζησε. Κατόρθωσε νὰ δραπετεύσει ἐνῷ ἐνοσηλεύετο εἰς τὴν Μόσχαν καὶ σήμερον ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σωφὲρ εἰς Παρισίους.

=§=

Ἡ ἐσοδεία καπνῶν τῆς περιφερείας Σμύρνης κατὰ τὸν περασμένο χρόνο ἔφθασε τίς 17.000.000 δράδες.

Τὰ καπνὰ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ἦταν καλά. Ἐν τούτοις, μέχρι τοῦδε δὲν ἐπωλήθησαν παρὰ μονάχα τὰ μισὰ καὶ σὲ τιμὲς πολὺ μικρότερες ἀπ' τὶς τιμὲς τοῦ 1930.

***

Στὸ Παρίσι, ὁ Πολωνέζος χημικὸς Ντουνιέβσκη ποὺ τὸν συνέλαβαν οἱ γαλλικὲς ἀρχὲς ὡς ἀπατεῶνα ἐπειδὴ διισχυρίζόταν ὅτι ἔχει τὴ δύναμη νὰ κατασκευάσει χρυσάφι ἀπ' τὶς... πέτρες, ἔκαμε τὶς πρῶτες δοκιμές του ἐμπρὸς σὲ μεγάλη ἐπιτροπὴ ἀπὸ δικαστικοὺς καὶ καθηγητὰς τῶν Πανεπιστημίων. Τὰ γαλλικὰ φύλλα γράφουν ὅτι οἱ δοκιμὲς τοῦ Πολωνοῦ προξένησαν κατάπληξη, γιατὶ εἶχαν... ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

***

Ἀπ' τὴ Γερμανία ἡ λόξα τοῦ «γυμνισμοῦ» μετεδόθη καὶ στὴν Ἀμερική. Στὴ Νέα Ὑόρκη ἱδρύθηκε ὁ πρῶτος σύλλογος τῶν «γυμνιστῶν» τῶν ἀνθρώπων δηλαδὴ, ποὺ ἔχουν ἀπόφαση νὰ ζοῦν μὲ τὴν περιβολὴ ποὺ τοὺς γέννησε ἡ μάνα τους. Πρὸ μηνὸς ἡ Ἀστυνομία τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνεκάλυψε τὸ Σύλλογο συνεδριάζοντα ἐν πλήρει ἀπαρτίᾳ. Ἦσαν παρόντα 17 ἐκ τῶν ἀρρένων καὶ 7 ἐκ τῶν θηλέων μελῶν του. Τὴν ὥρα ποὺ οἱ ἀστυνομικοὶ εἰσώρμησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνεδριάσεως οἱ σύνεδροι ὑπὸ τὰς διαταδὰς ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς ἐξετέλουν σουηδικὰς ἀσκήσεις. Ὅλοι γενικῶς ἦσαν τσίτσιδοι; χωρὶς καὶ αὐτὸ τὸ φύλλον τῆς συκῆς!

Κονιὰκ — Λικὲρ — Οἶνοι
Μαυροδάφνη — Βάκχος
ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Βερμοὺτ — Ρακὶ — Κίνα
Οὐΐσκι — Κολώνια — Ξύδι.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΣΕ
ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ
ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 31328
Ἱστορία τῶν Αἰχμαλώτων τῆς Ἀνατολῆς
Πουλιέται σ' ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ στὰ Γραφεῖα τοῦ «Ταχυδρόμου» ἀπ' τὸν κ. Καρτέρη
Δραχ. 35

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Εὑρίσκεται

εἰς τὴν Εὐρώπην χωρὶς νὰ ὑπάρχει τὶ νὰ κάμει ἐκεῖ, μικρὸς αὐτὸς καὶ ἀσήμαντος, μεταξὺ τῶν μεγάλων ρυθμιστῶν τῶν τυχῶν τῆς οἰκουμένης. Ἐκεῖνοι θὰ συζητήσουν, θὰ προβάλουν σχέδια, θὰ ἀγωνισθοῦν ὁ καθένας διὰ τὰ συμφέροντά του, τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς μπορεῖ νὰ ἀρπαχθοῦν καὶ ἀπὸ τὰ μαλλιὰ διὰ νὰ συνεννοηθοῦν καλλίτερα ἐπὶ τῶν ζητημάτων ποὺ τοὺς χωρίζουν. Ἀλλὰ ὁ γηραιὸς ἐκ Κρήτης πηδαλιοῦχος τῆς ἑλληνικῆς μικροσκοπικῆς ψαρόβαρκας, τί πρόκειται νὰ κάμει;

Θὰ ἐπιδιώξει ἁπλῶς τὴν εὐκαιρίαν ἑνὸς διαλείμματος διὰ νὰ περιέλθει τὴν αἴθουσαν τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Λωζάνης, περιφέρων τὸν σκοῦφον του εἰς τοὺς θαμῶνας καὶ ἐπαιτῶν δάνειον—διὰ τὰ «παραγωγικὰ ἔργα» τῆς... Λέσχης τοῦ κόμματός του καὶ τῶν ἀνθρώπων της! Ἕνα ἀκόμη δάνειον ὀλέθριον καὶ θανατηφόρον διὰ τὸν φτωχὸν ἐργαζόμενον ἑλληνικὸν λαὸν ποὺ ἐστερήθη ἀπὸ τινῶν ἐτῶν τὸ ψωμί του γιὰ νὰ πληρώνονται μὲ τὸ ἀντίτιμόν του οἱ αἰσχροκερδεῖς δανεισταί του.

Οἱ ὀρεινοὶ

πληθυσμοὶ τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος δὲν ξέρουν, ὡς γνωστόν, ἄλλου εἴδους ψωμὶ ἀπὸ τὴν πατροπαράδοτον, πθιητικήν, πολυτριγουδισμένην... μπομπόταν. Οἱ ὀρασίβιοι τσομπαναρέοι τῆς Ρούμελης καὶ τῆς Βλαχιᾶς, οἱ τλάνηδες Σαρακατσανέοι τῆς Βουλγαρίας καὶ οἱ Γκέγκηδες τῆς Ἀρβανιτιᾶς τρέφονται μὲ τὸ ψωμοειδὲς αὐτὸ ἐκ χονδραλεσμένου καλαμποκιοῦ κατασκευάσμα ἀπὸ ἀστείας κόσμου.

Χάριν αὐτῶν τῶν καλαμποκοφάγων ἐργατῶν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς «ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ἀραβοσίτου», ὅτι οἱ ἄνθρωποι συνεπείᾳ τῶν θεομηνιῶν καὶ τῶν καταστροφῶν ποὺ ὑπέστησαν τὰ τελευταῖα χρόνια κυριολεκτικῶς λιμοκτονοῦν.

Ἐπειδὴ ὅμως, σήμερα δὲν λιμοκτονοῦν μόνον αὐτοὶ οἱ ἀνέκαθεν κατσιποδιάρηδες ὑπήκοοι τῆς ψωροκώσταινας, ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πάλαι ποτὲ ἀφνειᾶς καὶ ἀρχοντομαθημένης νησιωτικῆς Ἑλλάδος, ἡ «ἀγνωριστοποιὸς» κυβέρνησις καλεῖται νὰ ἐπεκτείνει τὴν εὐεργετικὴν φροντίδα της ὡς «πρὸς τὴν ἀτελῆ εἰσαγωγὴν ἀραβοσίτου» καὶ εἰς τὰ νησιά μας, τῶν ὁποίων, οἱ κάτοικοι, δεδομένου ὅτι ἐστερήθησαν τὸ ψωμί, καλὸν εἶνε ν' ἀρχίσουν νὰ συνηθίζουν εἰς τὸ μάσημα καὶ εἰς τὴν χώνευσιν τῆς σαρακατσανέικης μπομπότας!

Ἕνας

γερουσιαστὴς ὑπέβαλε στὴν Γερουσία ἐπερώτηση γιὰ ἕνα ἄγνωστο καὶ πολὺ μεγάλο σκάνδαλο λαθρεμπορικῆς φύσεως ποὺ ἔχει ὡς ἥρωας τοὺς διοικοῦντας τὴν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει «Ἱερὰν καὶ Σεβασμίαν Μονὴν τῶν Ἰβήρων» πανοσιολογιωτάτους καλογέρους.

Οἱ ὅσιοι αὐτοὶ πατέρες, κατὰ τὴν καταγγελία ποὺ ὑπέβαλαν ἐναντίον τους δυὸ ἀπ' τὸ κατώτερο προσωπικὸ τοῦ μοναστηριοῦ, εἶχαν ἱδρύσει τεραστίαν ἐπιχείρησιν λαθρεμπορίου καὶ εἶχαν μετατρέψει τὸ μοναστήρι εἰς ἀποθήκην «κοντραμπάτων» θησαυρίζοντες μὲ τὸ ἔντιμον αὐτὸ ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεδόθησαν ἀφ' ὅτου ἐπείσθησαν ὅτι ἡ διαφυλασσομένη εἰς τὸ μοναστήρι των θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς «Παναγίας τῆς Πορταϊτισσας» ἔπαυσε πλέον νὰ θαυματουργεῖ τιμωροῦσα τοὺς βεβήλους καὶ τοὺς κακοποιούς.

Σύμφωνα

με τὴν ὑποβληθεῖσα στὴ Γερουσία ἐπερώτηση αὐτή, τὸ Δημόσιο ζημιώθηκε ἀπ' τὶς λαθρεμπορικὲς ἐπιχειρήσεις τῶν Ἰβηριτῶν καλογήρων περὶ τὰ τέσσερα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἐν τούτοις, δὲν ἔγινε ἀκόμη τίποτε γιὰ νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι, ἀλλ' ἁπλῶς ἐτιμωρήθησαν ἀπ' αὐτοὺς οἱ ἀποκαλύψαντες καὶ καταγγείλαντες τὰ αἴσχη των μοναχοὶ κακοὶ κακῶς ἐκδιωχθέντες ἀπὸ μοναστῆρι.

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι τέτοιου εἴδους αἴσχη, κουκουλοσκεπαζόμενα ἐπιτηδείως, συμβαίνουν ἀκριβῶς στὶς ἡμέρες ποὺ ἕνας μὲ νοσηροτάτην φαντασίαν ὑπουργὸς ἀφ' οὗ ἔθεσε τελείαν καὶ παύλαν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς μοναστηριακῆς περιουσιακῆς ἐκκαθαρίσεως ποὺ ἐνηργεῖτο δυνάμει τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ὑπὲρ τῆς φτωχῆς ἀγροτικῆς κοινωνίας, ἀνέλαβε ὑπὸ τὴν προστασίαν του ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς «ἐξυψώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματος» κάθε εἶδους ἱστορικὸν καὶ κοινωνικὸν «χαβαλὲν» ὁπωσδήποτε συνδεδεμένον μὲ τὴν ἱστορίαν καὶ μὲ τὰ πάθη τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας.

Ἡ τραγικὴ

ἱστορία τοῦ Ἀθηναίου μπακομπέρη ποὺ σκότωσε μὲ πιστόλι τρία μικρούλια του παιδιὰ γιὰ νὰ δώσει τέλος στὸ μαρτύριο τῆς πείνας τους, παρ' ὀλίγον νὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ στὴ μακεδονικὴ πόλη τῶν Σερβίων, μὲ ἥρωα ἕνα φτωχὸ πρόσφυγα ἀγρότη ἀκούοντα εἰς τὸ ὄνομα Ἰωάννης Μυλωνᾶς. Ὁ Μυλωνᾶς αὐτὸς ἔχει τέσσερα μικρὰ παιδιὰ καὶ γυναίκα εἶνε δὲ ἀπὸ τοὺς «φτασμένους» πλέον ὑπηκόους τῆς ἀγνωρίστου Ἑλλάδος, δηλαδὴ ἐκείνους ποὺ ἔχουν προσεγγίσει τὸ ἐπίκεντρον σημεῖον τοῦ μεγάλου κύκλου τῆς κοινωνικῆς δυστυχίας. Ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ἐπεχείρησε μὲ τὸ μπαλτᾶ νὰ σκοτώσει τὰ παιδιά του καὶ τὴ γυναίκα του ἐπάνω στὸν ὕπνο τους ἀποφασισμένος κατόπιν νὰ πυρπολήσει τὸ σπίτι του καὶ νὰ σκοτωθεῖ καὶ ὁ ἴδιος ἐπάνω στὰ ἐρείπια τοῦ ζωϊκοῦ του... παραδείσου.

Αὐτὰ ἐδήλωσε μὲ συντριβὴ στὶς ἀνακριτικὲς ἀρχὲς στὶς ὁποῖες παρεδόθη συλληφθεὶς προτοῦ πραγματοποιήσει τοὺς φρικαλέους πόθους τῆς ἀπελπισμένης ψυχῆς του.

Τὴν 22αν

τοῦ μηνὸς, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν «ὁριστικῶς» τὴν ἀγορὰν τῶν παλαιῶν καπνῶν τῆς Λέσβου. Αὐτὰ μᾶς πληροφορεῖ ὁ «Δημοκράτης», μὲ χαμόγελο ἐπιμελῶς σοβαρόν! Τὸ τοιοῦτον, ὅμως, δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν παπανδρεϊκὴν συνάδελφον: Ὥστε ἡ προηγουμένη ἀπόφασις ἡ ληφθεῖσα κατόπιν... τηλεφωνικῆς συνεννοήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου μὲ τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Ἀλεξανδρῆν, παρισταμένου τοῦ κ. Κυπριανοῦ μετὰ τοῦ κομβολογίου του, καὶ ὡς ἀκουστοῦντος τοῦ ἐξ Ἀντίσσης κ. Μιχελέλλη. τί ἦταν καὶ δὲν ἦταν «ὁριστική»; Ὑποτακτική, εὐκτικὴ ἢ ἀπαρέμφατον τοῦ παρακειμένου τῶν κυβερνητικῶν ἀποφάσεων;

Τὸ Κράτος

ἀπεφάσισε νὰ φορολογήσει τὶς εἰσπράξεις τῶν ποδοσφαιρικῶν παιδιῶν, ποὺ στὰ χρόνια μας κατήντησαν πρώτης τάξεως ἐπιχειρήσεις μὲ ἀσφαλῆ καὶ σοβαρὰν πρόσοδον. Ὁ κ. Μαρῆς ἐσκέφθη ὅτι ἦταν σφάλμα ἀσυγχώρητον νὰ μένει ἀσύδοτον αὐτὸ τὸ ἀξιέλογον κερδοσκοπικὸν ντελαβέρι, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ προϋπολογισμὸς γίνεται ὁλημέρα χωλότερος χάρις εἰς τὴν καταναγκαστικὴν ἀνάπαυσιν τῶν δημοσίων ταμείων τὴν ὁποίαν ἐπέβαλε ἡ πανελλήνιος φτώχεια. Φόρος, λοιπὸν καὶ εἰς τὸ ποδόσφαιρο διὰ νὰ συνεισφέρουν εἰς τὸν κρατικὸν κορβανᾶν καὶ αἱ ἀποθυμάζουσαι μετ' εἰσιτηρίου τὰ σφριγῶντα τριχωτὰ γαστροκνήμια τοῦ Βεντούρα καὶ ἡ ἀρχαὶ συμπολίτιδες, ὅσα ἔπαυσαν νὰ εἰσφέρουν οἱ κεκτεύοντες ἔμποροι καὶ ἐπαγγελματίαι.

Εἴμεθα

καὶ ἡμεῖς ἀπολύτως τῆς γνώμης ὅτι θὰ εἶνε μεθαύριον «χάρμα ἰδέσθαι» τὸ περὶ τὸ δημαρχιακὸν μέγαρον τμῆμα τῆς πόλεως μὲ τὰς ραγδαίας ἀνακαινιστικὰς προσπαθείας καὶ μὲ τὰ ἔξοδα ποὺ καταβάλλονται πρὸς τοῦτο.

Ἔχουμε. ὅμως, παραλλήλως καὶ τὴ γνώμη πῶς θὰ ἦταν πιὸ φρόνιμο καὶ πιὸ νοικοκυρίσικο καὶ πιὸ ἐξυπηρετικὸ τοῦ πολίτη σιοῦ ποὺ θέλομε νὰ ἐπιδεξιούμε, ἂν κατὰ προτίμησιν ἐξοδεύαμε μερικὰ λεφτὰ γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῶν δρόμων τῆς πόλεως ποὺ γενικῶς κατήντησαν ἀδιάβατοι, ἔστω καὶ ἂν ἐκ τοῦ λόγου τούτου πρόκειται νὰ καθυστερήσει κάμποσο ἡ κατασκευὴ τῆς Μυτιληνικῆς;... «πλατεία τοῦ Συντάγματος»!

Διότι ἡ... Ζιφοπρίτσα ἔχει πρῶτα ἀνάγκην ἀπὸ τσόκαρα καὶ ἔπειτα ἀπὸ φερετζέ!

ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀπὸ τὴν περασμένη Παρασκευὴ διακόπη τελεία ἡ συγκοινωνία μας μὲ τὴν Περαιᾶ λόγῳ τῆς κακοκαιρίας. Μόλις χθὲς τὸ πρωὶ κατάφερε νὰ ἔρθει τὸ «Ἄλμπερτα».

— Τὴ Δευτέρα τὸ πρωὶ ἄρχισε ἡ κατεδάφισις τῶν παραγκῶν, ποὺ βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο. Τώρα δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ, στὸν μεγάλο αὐτὸν δρόμο, κανένα παράπηγμα.

— Παρετάθη καὶ πάλιν ὡς τὶς 15 Φεβρουαρίου ἡ προθεσμία γιὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων.

— Ὁ ράπτης Βουλαλᾶς ποὺ τραυματίστηκε τὸ περασμένο Σάββατο ἀπ' τὸν χασισοπότη Μουμτζῆ βρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου. Καὶ τὸ ἄλλο θῦμα τοῦ κακούργου, τὸ μικρὸ κοριτσάκι τὴν γλύτωσε ἐπίσης.

— Στὸ Μόλυβο ἡ ἀστυνομία ἔπιασε ἕξη χωριάτες γιατὶ ἔκλεψαν τέσσερα τσουβάλια ἐλιές.

— Πρὸς τὴν Κυβέρνηση καὶ τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς τοῦ τόπου ἀπεστάλη ἐκ μέρους τῶν ἐνταῦθα ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, μακροσκελὲς ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου διεκτραγωδεῖται μὲ ζωντανὰ χρώματα ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἐμπόριου καὶ ζητεῖται ἡ ἐξομοίωσις τοῦ ἐνοικιοστασίου γιὰ τὰ καταστήματα.

— Οἱ δημοπρασίες γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν δικαστηρίων τῆς Μυτιλήνης ἀναβλήθησαν γιὰ τὴν Κυριακὴ 7 Φεβρουαρίου.

— Παρὰ τὸν κόλπον τῆς Καλλονῆς καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν «Ἀμμοῦδι» ἔπεσε πάνου στοὺς βράχους λόγῳ τῆς τρικυμίας καὶ ἔγινε κομμάτια τὸ ἰστιοφόρον «Ἅγιος Νικόλαος» χωρητικότητος 10 τόννων τοῦ Ὀλυσσέ. Λ. τ. δ. Τὸ πλήρωμα δ. σώθη.

— Ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνεκρίθη ἡ διακήρυξις διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου τῆς πόλεώς μας. Αὐτὲς τὶς μέρες ἔρχεται ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὁ ἀρχιτέκτων. Μονοκυρίδης κομίζων τὴν σχετικὴν μελέτην μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ὁποίας θὰ ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι.

— Τὸ μεγάλο μαθητικὸ συσσίτιο ὅλων τῶν Δημοτικῶν σχολείων στὸ ὁποῖον τρῶνε ἕνα πιάτο ζεστὸ καὶ καλομαγειρεμένο φαγί, τὰ φτωχὰ παιδάκια ὅλων τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐκτὸς τοῦ Α' Δημοτικοῦ ποὺ ἀποτελεῖ χωριστὸ βασίλειον καὶ εἶνε αὐτοσυντήρητο, πρέπει νὰ ὑποστηριχθεῖ ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον.

Τὸ Πατριωτικὸ Ἵδρυμα προσέφερε, γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸν 19 χιλιάδες δραχμὲς γιὰ τὸ ὑπόλοιπο τοῦ σχολικοῦ χρόνου. Τὸ ποσὸν αὐτὸ χάρις στὴ μέριμνα ἑνὸς καὶ μόνον ἀνθρώπου, ἀνέβηκε μὲ τὶς διάφορες εἰσφορὲς, ἀπὸ τὸ Δῆμο, τὲς Ἐκκλησίες, τὴ Παλλεσβιακὴ ἐπιτροπὴ καὶ μερικῶν πολιτῶν στὲς 33 χιλιάδες. Μὲ πάλιν εἶνε δύσκολο νὰ φτάξουν αὐτὲς ἕως τὸ τέλος τοῦ χρόνου. Κάθε ἐνίσχυση αὐτοῦ τοῦ ἔργου εἶνε μιὰ ἱερὴ ὑποχρέωση.

Ὡς σήμερα προσέφεραν γιὰ τὸ ἔργον αὐτὸ τὰ ἑξῆς:

Ἡ κ. Ἑλένη Ψιρροῦ, εἰς μνήμην τῆς μακαρίτιδος Αἰκατερίνης Θεοδοσιάδη, τὴν ἀξίαν τοῦ πρώτου σουσσιτίου.

Ὁ κ. Ζταφέρης Γιαννέλλης 3 κάρα ξύλα, ὁ κ. Βασίλειος Καμπᾶς 1 κάρο ξύλα καὶ ὁ κ. Ἀπόστολος Σιφναῖος τὴν ἀξία τοῦ σημερινοῦ συσσιτίου.

ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ "ΜΥΣΤΗΡΙΑ" ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Βρισκόμαστε μέσα εἰς τὴν κινηματογραφικὴ αἴθουσαν Ἡ ταινία ἐκτυλίσσεται πλήρης δραματικῶν ἐπεισοδίων, ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος. Τὸ σκότος εἰς τὴν αἴθουσαν εἶνε βαθὺ καὶ ἀδιαπέραστον. Οἱ θεαταὶ εἶνε πολλοί. Κενὴ θέσις δὲν ὑπάρχει. Μεταξὺ τῶν ἄλλων τὴν ἐξέχως πολύπλοκον ταινίαν παρηκολούθει μετ' ἐνδιαφέροντος ἡ Δεσποινὶς Μ... ὑπάλληλος μιᾶς Τραπέζης συνοδευομένη ὑπὸ φίλης της.

— Τρέλλα, τρέλλα, αὐτὴ ἡ ταινία...

— Θαυμασία.

Καὶ ἦτο πράγματι ἡ ἐκτυλισσομένη ἐπὶ τῆς... ὀθόνης σκηνὴ θαυμασία καὶ γαργαλιστική. Ὁ «Ἐκεῖνος» εἶχεν ἐπιτέλους πείσει τὴν «Ἐκείνην» του καὶ ἔδρεπε τὰ πρῶτα φιλήματα.

Ἀλλ' ὦ τῆς φρίκης. Κάτι ἔκτακτον καὶ ἀπροσδόκητον συνέβη. Ἡ δεσποινὶς Μ... ἠσθάνθη ἕνα νυγμὸν παρὰ τὸν δεξιὸν γλουτόν. Τῆς ἐξέφυγε κραυγὴ ὀδύνης σπαρακτική.

— Ἀάάάά. Μαμά μου!

Ἰδοὺ τὸ... σκοτεινὸν μυστήριον.

— Μήπως εἶνε κανεὶς ψύλλος; ἠρώτησε σιγανὰ ἡ φίλη της.

— Ξεύρω κι' ἐγώ; Μιὰ φορὰ ἐπόνεσα φρικτά. Κάτι μὲ τσίμπησε.

Δὲν εἶχον ὅμως ἀκόμη καλῶς ἀποκατασταθεῖ τὰ πράγματα ὅταν τὸ πρῶτον τσίμπημα διεδέχθη δεύτερον ἰσχυρότερον καὶ ἀγριώτερον. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ δνὶς Μ. δὲν ἐφώναξε. Δὲν ἐψέλλισε «ἄν Κ τέπιε τὴν ὀδύνην της. Τοῦτο δὲ χάρις εἰς μίαν ταχεῖαν στροφὴν τῆς κεφαλῆς της πρὸς τὰ δεξιά της ὁ ἀ τῆς ὁποίας ἐκέκρινε τὸ... «ἔνοχον χέρι» τὸ ὁποῖον τὴν εἶχεν τσιμπήσει δίς.

Ἡ δεσποινὶς Μ... δὲν ἀστειεύεται. Εἶνε ψύχραιμος καὶ ὅπως τοὐλάχιστον ἀπεδείχθη ἐκδικητική. Χωρὶς νὰ εἴπει λέξιν πρὸς τὴν φίλην της κατέστρωσε ἀμέσως τὸ σχέδιόν της. Νεροῦλιον. Καλλιγούλειον.

***

Τὸ δρᾶμα ἐπλησίαζε πρὸς τὸ τέρμα του. «Ἐκείνη» ἐγκαταλειπομένη πλέον ἀπὸ τὸν «Ἐκείνον» ἐπρόκειτο νὰ ριφθεῖ εἰς τὸ βάραθρον διὰ νὰ αὐτοκτονήσει.

Ἡ συγκίνησις τῶν θεατῶν εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἡ ἡρωϊς τῆς... ὀθόνης ἔρθασεν εἰς τὸν κρημνόν. Θὰ πέσει. Τὸ βάραθρον χαίνει τρομαχτικὸν πρὸ τῶν ποδῶν της. Οἱ θεαταὶ εἶνε συγκεκινημένοι μέχρι δακρύων.

Ἐπὶ τέλους «Ἐκείνη» πίπτει, ὅταν ἕνα ἐσπαρακτικὸν «ἄκκ, πάει τὸ χεράκι μου» συγκλονίζει ὁλόκληρον τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου.

Τί εἶχε συμβεῖ; Ὅλοι οἱ θεαταὶ ἀλληλοκυττάχθησαν περιέργως. Τὸ μυστήριον ἐξηκολούθησε νὰ εἶνε... σκοτεινόν.

Ἀλλὰ τέλος πάντων τί εἶχε συμβεῖ;

Ἁπλούστατα. Ἡ Δεσποινὶς Μ.. εἶχε ἐκδικηθεῖ τὸ «ἔνοχον χέρι» τὸ ὁποῖον ὅταν διὰ τρίτην φορὰν ἀπεπειράθη νὰ ἀτακτήσει ἐδέχθη ἄγριον καρφίτσωμα μὲ μίαν τεραστίαν καρφίτσα, ἡ ὁποία καὶ ἔμεινε καρφωμένη ἐπάνω εἰς αὐτό.

ΘΕΑΤΗΣ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν 24ην τρέχ. μηνὸς ὁ κ. Εὐστρ. Ζουπᾶ τῆς στὸ Λισβόρι ἀνεδέξατο ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Ἰωάννου Πανσελήνου ὀνομάσας αὐτὸ Γεωργίαν. Εἰς τοὺς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσει εἰς δὲ τὸν ἀνάδοχον νὰ τὸ χιλιάσει.

Γ. Βουγιούκας
Πναγ. Δαγλῆς

Γερμανικαὶ βαφαὶ
Ὑφασμάτων E. J. B.
ARTI
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς ὅλα τὰ καταστήματα
Ἀντιπρόσωπος Νήσου Λέσβου μὲ πτραχκατθήκην
ΔΗΜ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Κεντρικὴ Ἀγορὰ — Πηγαδάκι